

භාෂා තා රෝ කාලේ

08 ප්‍රෘතිසිය

ඩුම්ඩා මාරුදය සොමැඳුනු හා පෙනීම පෙළුණුස්ථා

- 1 පාඨම : නාට්‍ය පෙළක සතර අහිනය හාවිත කළ යුතු ආකාරය.
- 2 පාඨම : වරිත අභ්‍යන්තරය ඉස්මතු වන සේ රුපණයේ යෙදුමු.
 - වරිතයට ඔබින නළවන් තෝරා ගනිමු.
- 3 පාඨම : - තෝරා ගත් නළවන් මගින් පෙළ රුපණයෙන් සරසමු.
- 4 පාඨම : පරික්ල්පණය වර්ධනය වන ක්‍රියාකාරකම්.
 - තේමාවක් මස්සේ පරික්ල්පණය මෙහෙයවමු. (සාමූහික හා කේවල)
- 5 පාඨම : නිර්මාණාත්මක වින්තනය වර්ධනය කර ගැනීම සඳහා
 - 1 - නාට්‍යයකට සුදුසු කතාවක් තෝරාගනිමු.
- 6 පාඨම : 2 - තෝරාගත් කතාවේ නාට්‍යාච්චිත අවස්ථා හඳුනා ගනිමු
- 7 පාඨම : 3 - සංවාද ගොඩ නගමින් පෙළ රවනය කරමු.
- 8 පාඨම : “මාජා සහ වලනා” (නිරදිෂ්ට පෙළ) අධ්‍යායනය කරමු.
 - 1 - නාට්‍ය පෙළ කියවමු.
- 9 පාඨම : 2 - සිද්ධි පෙළගස්වා ඇති ආකාරය සෞයා බලමු.
- 10 පාඨම : 3 - පිටපතෙහි එන වරිත හඳුනා ගනිමු.
- 11 පාඨම : 4 - නාට්‍ය තේමාව හඳුනා ගනිමු.
- 12 පාඨම : නාට්‍ය ගිත - හාවාත්මකව ගයමු.
- 13 පාඨම : ආගමික තේමාවන් රැගත් නාට්‍යවල සංස්කෘතික හා සාමාජික අගයන් හඳුනා ගනිමු.
- 14 පාඨම : ආගමික උත්සවවලදී නාට්‍ය රගදක්වමු - නාට්‍ය හදමු. රග දක්වමු.
- 15 පාඨම : හොඳ සිරිත් පිළිපදිමු. (සිරිත් මල්දම ඇසුරින් නාට්‍ය නිර්මාණය කිරීම)
- 16 : ප්‍රායෝගික පරික්ෂණ

නාට්‍ය පෙළක සතර අහිනය භාවිත කළ ශ්‍රී ආකාරය.

සතර අහිනය යනු කුමක් ද?

සංස්කෘත භාෂාවෙන් ගත් වචනයක් වන අහිනය නිර්මාණය වී ඇත්තේ “අහි” යන පදයත් “නය” පදයත් එක් වීමෙනි. “අහි” යනු ඉදිරියට යන තෝරුම ගෙනදෙන්නකි. එමෙන් ම “නය” යන්නෙහි පැමුණවීම නොහොත් පැමු යන තෝරුම වෙයි. එම නිසා “අහිනය” යනුවෙන් හැඳින්වෙන්නේ පිටපත් ඇති අර්ථය හෝ රසය ප්‍රේක්ෂකයා වෙත ගෙන යන මාධ්‍යයයි. කිසි යම් නාට්‍යයකින් ප්‍රේක්ෂකයා තැවත් නිලියන් ඉදිරියට අදහසක් ඉදිරිපත් කරන්නේ අහිනය ආධාරයෙනි. එමෙන් ඉදිරිපත් කිරීමේ විධි නැතහොත් මාරුග 4 ක් ඇත. රේ “සතර අහිනය” යයි කියනු ලැබේ

එම සිව් වැදැරුම් වූ අහින මෙසේ ය.

01. ආංගිකාභිනය
02. වාචිකාභිනය
03. සාත්විකාභිනය
04. ආභාරයාභිනය

ආංගිකාභිනය

සම්පේන් ගැරිරාග වලනය කිරීමෙන් අදහස් ප්‍රකාශ කිරීම ‘ආංගික+අහිනය’ නම් වේ. එහි දී මිනිස් සිරුරු අංග, ප්‍රත්‍යාංග, උපාංග නමින් ගැරිරයේ යම් යම් ස්ථාන ආකාර තුනකට වෙන්කාට දැක්විය හැකි ය.

අංග - හිස, අත්, පාද, පළුව, උකුල, දෙපාර්ශ්වය

ප්‍රත්‍යාංග - බෙල්ල, උරහිස, බාහු, වැළමිට, මැණික්කවුව, කලවා, දණහිස, වළුලකර

උපාංග - ඇස්, ඇස් පිහාටු, ඇස්බෝල, ඇහිබැම, කම්මුල, නාසය, හක්ක, දත්, දිව, නිකට, උඩිතොල, යටිතොල

එම ගැරිරාග මාරුගයෙන් විවිධ හැඩිතල, මුදා හෝ යම් යම් වලනයන් සිදු කිරීමෙන් අදහස් ප්‍රකාශ කළ හැකි ය. වේදිකා තාට්‍යයයේ මෙන් ම මුදා නාටවල හා අහිරුපණවල වැඩි වශයෙන් ආංගිකාභිනය භාවිත වේ. අත් පා හැසිරවීම, ගමන් විලාස, හිඳිම, සිටීම, නිදා ගැනීම, ආහාර ගැනීම වැනි පුද්ගලයෙක් සිදුකරනු ලබන සියලු ත්‍යාවන් ආංගිකාභිනයෙන් දැක්වේ. එම නිසා තැවත්වෙකුට ගැරිය ඉතාමත් නම්තයිලිව පවත්වාගෙන යාම වැදුගත් වේ.

වාචිකාභිනය

සංවාද සහ ගායන අනුසාරයෙන් අදහස් ප්‍රකාශ කිරීම වාචිකාභිනය නම් වේ. කටහඛ මාරුගයෙන් ප්‍රේක්ෂකයා තුළ රස ජනනය කරවීම ‘වාචික+අහිනය’ දී සිදු වේ. වරිතයක අදහස්, ආකල්ප, හැගීම්, ආවෙශ යන සියල්ල ප්‍රේක්ෂකයා පහසුවෙන් දැන ගන්නේ වචන මගිනි. එබැවින් වචන හැසිරවීමේ මනා හැකියාවක් තැවත්වාට තිබිය යුතු ය.

සාත්විකාභිනය

කිසිම් බැඳෙරුම් අවස්ථාවකට මුහුණ දැන්වීට සිය පාලනයෙන් තොරව සිදුවන ප්‍රතිත්වියා නිරුපණය කිරීම සාත්වික අහිනය යනුවෙන් හැඳින් වේ. අත පය දරදුඩු වීම, ඇග ගැස්ම, දහදිය දැමීම, කදුල ඉනීම, ලොමුදැහැ ගැනීම්, කටහඛ වෙනස්වීම, සිරුරේ පැහැය වෙනස්වීම, සිහිනැතිවීම යන මේවා සාත්වික නිරුපණයේ දී සිදුවේ.

සාත්විකාභිනය නිරුපණය කිරීම ආංගික, වාචික අහිනයන් මෙන් පහසු නොවේ. මන් ද සින් ඇත්තා විනාසු සංකීරණ හැගීම් ප්‍රේක්ෂකයාට දැන්වීම බෙහෙවින් සිදුකෙරෙන්නේ සාත්වික අහිනය ආධාරයෙනි. ආදරය, වෙරය, කොපය, ඩිතිය, ජ්‍රුගුප්සාව (කැනු) වැනි තත්ත්වයන් නිසා සිරුරේ සිදුවන ප්‍රතිත්වියා දැක්මෙන් ප්‍රේක්ෂකයා තැවත්වාගේ තත්ත්වය හඳුනාගනී. එමෙන් ම වරිතය තුළ එකී වෙනස්වීම සිදුවන බව තැවත්වාට වචනවලින් හෝ වෙනත් කුමයකින් ප්‍රකාශ කිරීමට සිදු වේ. උදාහරණ ලෙස, “ඒක කියදේ ඇයි මියාගේ මුහුණ රතු වුණේ....” ආදි වාචික උපක්‍රම ද සාත්විකාභිනයේ දී භාවිත වේ.

බොහෝ විට සාත්විකාඩිනයේ දී නළවාගේ මූහුණ ඉතාමත් ම වැදගත් වේ. තාපල, ඇති බැම, ඇස, නිකට නාසය, තොල් වැනි ඉන්දියයන් මගින් සියුම් හැරීම් නිරුපණය වේ. මූහුණෙන් ප්‍රකාශවන හැරීම් වඩාත් මතුකර දැක්වීමට මූහුණට යොදන අංගරවනය ද බොහෝන් උපකාරී වේ.

ආහාරයාහිනය

නළවාගේ රාග කාර්යය වඩාත් පැහැදිලි වීමට, තීවු වීමට සහාය වන වෙනත් මාධ්‍ය වේදිකාවක් මත භාවිත කිරීම මෙයට අයන් ය. එනම් වේෂ හුෂණ (ඇඹුම් පැලුම්) අංග රවනය, නාටෝපකරණ, පසුතල, තිර, විතු වස්තු, රාග ආලෝකය, සංගිතය ආදිය එම රැඟැමට සහාය වන දේවල් ය.

ආංගිකාහිනය, වාචිකාහිනය හා සාත්විකාහිනය නළවා තුළින් එන අහිනයන් ය. නමුත් නළවාට පිටත් වේදිකාවට ගෙන එන මාධ්‍ය තුළින් උක්ෂකයාට අදහසක් ගෙන යන අහිනය ආහාරයාහිනය නම් වේ.

තෝරාගත් නාටු පෙළක සතර අහිනය හාවිත වී ඇති ආකාරය විමසමු.

වලහා සහ මාඡා

(වේදිකාව වලහාගේ නිවසයි. එක් පසෙක වලහාගේ නිදන ඇද ඇත. වේදිකාව මැද මේසයකි. කැලැවේ මල්, කොළ රටා ඇති මේස රේද්දක් මේසයට දමා ඇත. මේසයට ආසන්නව වලහා වාචිවන පැද්දෙන පුවුවයි. වේදිකාවේ වම් පස මල් පෝච්චියකි. නිවසට ඇතුළු වීමට එයටම සම්බන්ධ උත්වස්සකි).

(උක්ෂාගාරය දෙසින් ලුමයකු කරා කරන හඩ ඇසේ. ඇය ගෙදර යාමට පාර සෞයා ගැනීමට තොහැකි ව අතරම් වී ඇති බව පෙනේ).

මාඡා : ඇන්.... ගේන්යා.... ගේන්යා.... (මහ හඩින් විලාප තබයි).

මාඡා ඇදිදගෙන විත් වලහාගේ නිවසේ උත්වස්ස අසලට එයි.

මාඡා : ඇන්.... ගේන්යා....

හැම තැනම කළවරයි. මහ තපුරු සද්දත් ඇහෙනවා. මට බයයි. මම කොහොමද පාර හොයා ගන්නේ. ගෙයක් නම් තියෙනවා. ඒක් කවුරු හරි ඇති මගේ වාසනාවට. මට පාර අහගන්න පුවුවන් වේවි.

(මාඡා දොරට තවිටු කරයි). වක්... වක්...

මාඡා : ගෙදර කවුද ගෙදර කවුද

ගෙදර කවුරුත් නැ මේක මහ පාඨ ගෙයක් ද කොහො ද?

(මාඡා හෙමින් දොර තල්ලු කරයි. දොර ඇරෙයි. ඇය ගේ ඇතුළට ගොස් ගේ පරික්ෂා කරයි. ඇය අතින් මේසය මත ඇති මල් පෝච්චිය වැටෙයි. ඇය බිය වෙයි).

මාඡා : මේ ගෙදර කවුරු හරි ඉන්නවා. හරිම පිළිවෙළයි. කැම මේසයක්. නිදාගන්න ඇදක්. ලස්සන මල් පෝච්චියක්. කැම මේසය උඩ පැණි බේරෙන මේ වද කැල්ලක්. හරිම බඩිනියි.... ඉස්සෙල්ලාම මේ වද කැල්ල කාලා බඩිනි නිවා ගන්න ඕනින.

(මාඡා මේ වද කැල්ල අනුහු කරයි. මේ වදය කා අවසන් ව නිදන පුවුව දෙසට යයි).

මාඡා : කවුරු හරි එනකම් නිදා ගන්න ඕනා.

(මාඡා නිදා ගනී. නිවස අයිති වලහා සී පදයක් කියමින් නිවසට පැමිණෙයි).

වලහා : බඩිනි වෙලා මා තිය කළ කැලැවේ - මේ වදයක් තිබුණේ තැහැ

ඇ.... මගේ දොර ඇරෙලා.....

(වලහාගේ සී පදයට මාඡා අවදි වෙයි. ඇය දොර ප්‍රාග්ධන බලයි. වලහෙකු එන බව දක ඇය හොඳට ම බය වෙයි. එහේ මෙහේ දුවන ඇය කැම මේසය යටට රිංගා ගනී).

වලහා : කවුද මගේ දොර ඇරියේ.... මම අහන්නේ කවුද දොර ඇරියේ.... බයවත්ත තරකයි. කවුරු හරි ඉන්නවා ගේ ඇතුළේ ගිහින් බලන්න ඕනෑ.

(වලහා ගේ ඇතුළට ගොස් වටපිට පරික්ෂා කර බලයි).

වලහා : මම දොර ඇරලා ගියා ද. (අද පැමිණේ).
ආ.... ඇද අවුල් කරලා. කවුද මගේ ඇමේ නිදා ගත්තේ. මං අහන්නේ කවුද මගේ ඇද අවුල් කළේ.

මල් පෝච්චියන් පෙරලා. කවුද මගේ මී වද කැල්ල කැවේ. //

(වලහා මේසය අසල සිට අඩි පොලාවේ ගසමින් කැ ගසයි. මේසය යට සිටින මාඡා ගේ අත් පැගෙයි. මාඡා මහ හඩින් විලාප තියයි. වලහා ද මාඡා ද දෙදෙනා ම බිය වී ඒ මේ අත දිව යති මූහුණට හමු වූ වෙලාවට තවත් බිය වී විලාප නගයි).

වලහා : කවුද මේ.....

මාඡා : මම මේ මහ මූකලානේ පාර වැරදිලා පාර නොයාගන්ත මෙහේට ඇවේ.

වලහා : (බයෙන්) බොරු කියන්න එපා. මායාකාර කෙල්ලක්. මායාකාර හඩික්. මොකද එහෙම කැ ගැහුවේ.

මාඡා : වලස් රාජහාමි මගේ අත පැගුවා. ඒකයි කැ ගැහුවේ.

වලහා : (කල්පනා කරයි) මායාකාරියක් නොවෙයි ද? මට හරියට දැන ගන්න ඕනා. බය වෙන්ත තරකයි. යන්න ඕනා පැගට.

මාඡා : අනේ පැගට එන්න එපා. බයයි. අනේ..... (යටි ගිරියෙන් කැ ගසයි).

(වලහා යළින් වරක් බිය වී ඒ මේ අත දිව ගොස් නවති).

වලහා : ඇත්තට ම මේකි මේ බයට ද කැ ගහන්නේ, බය වෙන්ත තරකයි. මේක මගේ ගෙසර හා... නම මොකක් ද ක්විවේ....

මාඡා : මා..... මා.....

වලහා : මොකට ද මෙහෙ ඇවෙ කිවිවේ.

මාඡා : පාර වැරදිලා. මට ගෙදර යන්න පාර කියනව ද?

වලහා : (තනිවම), ඇත්ත තමයි. මේ කෙලි පැටියෙක්. මේකි බය කරගන්ත ඕනෑ.

මෙහෙ එන්නවා

(වලහා පැන මාඡාගේ කරෙන් අල්ලා ගනී. මාඡා විලාප තබන විට වලහා බිය නොවෙයි. කරෙන් ඇද ගේ ගොස්),

කවුද මගේ මී වද කැල්ල කැවේ.

මාඡා : මං කැවේ. ඒ වෙලාවේ මං නොදුට ම බඩිනි වෙලා හිටියේ.

වලහා : (ඇද කරමින්), මං කැවේ. එතකොට මට බඩිනි නැදේද. කැලේ ඇවුදා මහන්සියට කන්න ක්වුන මී වද කැල්ල.

කමක් නැ.... මගේ ගෙදර වැඩ කරගන්ත කෙල්ලක් ලැබුණා. දැන් මෙහේ තියෙන වැඩක් කරගෙන ඉන්න පුළුවන්.

මාඡා : (අඩමින්), අනේ වලස් රාජහාමි.... මට ගෙදර යන්න ඕනා..... මගේ ආවිචි මම එනකම බයේ ඇති.... අනේ.....

වලහා : (ඇද කරයි), ඇ....// නොප්..... නොප්

මාඡා : මට ගෙදර යන්න..... ඕ..... නා..... (අඩයි).

වලහා : නොදුයි මම පාර කියන්නමි.... හැබැයි මම අහන ඒවාට උත්තර දෙන්න ඕනා.

මාඡා : (ඇතුම් ස්වරයෙන්), නා අහන්න බලන්න.

වලහා : (තමාටම), මෙයාට උත්තර දෙන්න බැරි ප්‍රශ්න අහන්න ඕනා.
කැලේ ගැන දන්නව ද?

- මාජා : ඔව්.....
- වලහා : (අදා කරමින්), එහෙනම් පාර වැරදුනේ. හා.... හා.... මාජා දත්තවා ද මී මැස්සේස් ගැන. මී වද ගැන. මී ජනපද ගැන.
- මාජා : නැ මම දත්තේ නැ.....
- වලහා : මං දත්තේ නැ..... මං දත්තේ නැ..... මම දැනගත්තා දත්තේ නැති බව. මී වද කැල්ල කාලා තිබුණේ පැණි නාගෙන. මී මැස්සේස් ගැන ඉගෙන ගෙන මට කියනකම් මෙහේ ඉත්ත් පුළුවන් ගෙදර වැඩ කරගෙන.
- මාජා : අනේ බැ.... මට යන්න ඕනා. ආච්චි බය වෙලා ඇති මම නැතිව.
- වලහා : කරන්න දෙයක් නැ. පමණි උනහම කැලේ ගැන, සත්තු ගැන, ඉන්න වටපිටාව ගැන ඉගෙනගන්න ඕනා.
- මාජා : මී මැස්සේස් ගැන කිවිවොත් මට යන්න දෙනව ද?
- වලහා : උත්සාහ කරලා බලමුකෝ ... මම අපි දෙන්නට කන්න මියක් කඩාගෙන එන්නම්. එතකං ගේ අස් කරලා පිළිවෙළකට තියාගත්තොත් හොඳයි.
- මාජා : අනේ මං දත් මොකද කරන්නේ. මම ගෙවල්වල ඒවා ඉගෙන ගත්තෙත් නැ. පරිසරය ගැන ඉගෙන ගත්තෙත් නැ. සත්තු ගැන ඉගෙන ගත්තෙත් නැ..... අනේ ආච්චි.... (අඩයි). මම ඔය හැම එකක් ම ඉගෙනගන්නම්. මාව බෙරගෙන යන්න ආච්චි....

- නාට්‍ය පෙළක සංවාද ඇතුළත් විම එහි සුවිශේෂ ලක්ෂණයකි. එම සංවාද රගපැම සඳහා ම රවනය වී තිබේ. සංවාද උච්චාරණය කරන රටාවන් හා රුගනය අර්ථවත් විම පිණිස සංවාද යොදන ආකාරය ඉහත ඉදිරිපත් කර ඇති නාට්‍ය පෙළ කොටස කියවීමෙන් තේරුම් ගත හැකි ය.
 - එම සංවාද, නාට්‍යයේ තේමාව ඉස්මතු කිරීම සඳහා මෙන් ම කතා වස්තුව හා වරිත ලක්ෂණ හෙළිදරව් කිරීම සඳහා බෙහෙවින් සහාය වේ.
- උදාහරණයක් ලෙස :- මෙම කොටසේ අවසාන දෙනෙක් කීපයෙන් අමෙයකු ගේ-දොර පිළිවෙලට තබා ගැනීමේ වැදගත්කම, පරිසරය හා සතා සිව්පාවා ගැන දැනුවත් ව සිටිය යුතු ය යන්න මෙහි තේමාව හා මාජාගේ වරිත ලක්ෂණ ඉස්මතු කරන සංවාද ලෙස පෙන්වා දිය හැකි ය.
- නාට්‍ය පෙළක ලද සංවාද මුළුන් ම නිර්මාණය වන්නේ රවකයාගේ පරිකළ්තයෙහි ය. නාට්‍ය මුළුන්ම මත්ත්මයෙන් දකින්නේ පිටපත් රවකයා ය.
- සංවාද හෙවත් දෙබස් උච්චාරණය කිරීමේ ස්වරුපය දක්වා ඇත්තේ තිත්, කොමා. ප්‍රශ්නාර්ථ, විස්මයාර්ථ වැනි විරාම ලක්ෂණවලිනි.
- වරහන් තුළ වන රංග විධාන මගින් හඩ උස් පහත් කළ යුතු ආකාරය, කිසියම් රුපණයක් ඉදිරිපත් කරන අතර සංවාද හාච්ච කරන ආකාරය ද, ආලේක් රටා හා සම්බන්ධවන ආකාරය ද සිහිපත් කරනු ලැබේ.
- වාචික අහිනය යොදාගැනීමේ දී ගිත, කවී හා සින්දු ද නාට්‍යයේ අවස්ථා තීවු කරනු පිණිස යොදාගැන්නේ.
- වරහන් තුළ යොදා ඇති කොටස හඳුන්වන්නේ 'රංග විධාන' යනුවෙනි. 'රංග විධාන' නළ නිශ්චයන්ගේ වාචිකාහිනයෙන් දක්වීය නොහැකි ප්‍රකාශයන් ආංගික හා සාත්වික අහිනයෙන් ඉදිරිපත් කරන ආකාරය සටහන් වේ.
- අංග වලන වඩාත් අර්ථවත් වන්නේ ආංගික අහිනයෙනි. ආංගික අහිනයේ දී ගිරිය අංග, ප්‍රත්‍යාග යනාදී වශයෙන් ප්‍රහේද වන බව ඉහතින් ඉගෙන ගත්තෙමු.
- හාවාත්මක හැඟීම් ප්‍රකාශ කිරීමේ දී සාත්විකාහිනය වැදගත් වේ. රංග විධාන මගින් වරිතවල අනුත්තර ස්වභාවය දක්වෙයි. ඒවා සියුම ලෙස නළවාගේ මුහුණ ද උපයෝගී කරගෙන ඉදිරිපත් කරන ආකාරය තේරුම් ගත හැකි ය.

- නාට්‍යාගේ රෝග කාර්යය වඩා සාර්ථක කරගැනීම සඳහා පිටතින් ලබාගන්නා සහාය කළාග රසක් පවතී. එහිදී වේෂ-භූපණ, නාට්‍යාපකරණ, පසුතල, රෝගභූම් ආලේකය, සංගිතය සහ අංග රචනය මෙන් ම වේදිකා, තිර යන අංග ද දැකිය හැකි ය. මෙවා අයත් වත්තෙන් ආභාර්යාතිනයට ය. ඉහත නාට්‍යයේ මුල්ම රෝග විධානයේ කියවෙන වේදිකා පසුව්ම විස්තරය එක් උදාහරණයක් ලෙස ඉදිරිපත් කළ හැකි ය.

පැවරුම:

01. වලහා සහ මාජා නාට්‍ය පිටපතට අදාළ ව වේෂ-භූපණ, නාට්‍යාපකරණ, අංගරචනය හා පසුතල නිර්මාණය සඳහා සැලැසුම් සකස් කරන්න. (ප්‍රාථමික ඇඳුවන්න)

අභ්‍යාස (පිළිතුරු ලියන්න)

1. නාට්‍ය පෙළක ඇති සංවාද කොතරම් වැදගත් වේ දියි උදාහරණ සහිතව කෙටියෙන් දක්වන්න.
2. රෝග විධාන යනු මොනවා ද?
3. ආංගික අභිනය හාවරුලී නැතහොත් වරිතවල අභ්‍යාන්තර හැරීම ඉස්මතුවන ලෙස නිරුපණය කළ යුතු වත්තෙන් ඇයි?
4. 'නාට්‍යයක් මුලින්ම නිර්මාණය වත්තෙන් පිටපත් රචනයාගේ පරික්ල්පනයේ ය.' යන කියමන පහදන්න.

2 පාඨම :

වරින අභ්‍යන්තරය ඉස්මතු වන සේ රුපෙනයේ යෙදෙමු.

සුදුසු ලෙස ලියාගත් නාට්‍ය පිටපතක් මතා ලෙස පුහුණුවේම ක්‍රිඩින් සාර්ථක නාට්‍යයක් නිර්මාණය කළ හැකි ය. නාට්‍ය පිටපතේ අංඩු සංවාද ජ්වලාන කිරීම සඳහා නළ නිලියන් අවශ්‍ය වේ. එසේ සුදුසු නළ නිලියන් යොදා ගෙන නාට්‍ය පුහුණුවේම නැතහොත් නාට්‍යයේ රෝගපැමිලි සිදු කිරීම රුපණය යනුවෙන් හැඳින් වේ. රුපණය යනු රෝගපැමිලි. හොඳින් රුපණයේ යෙදන නළ නිලියන් මගින් නාට්‍ය සාර්ථකව ඉදිරිපත් කළ හැකි ය.

- රුපණයේ දී ප්‍රේක්ෂක අවධානය දිනා ගැනීම සඳහා සාර්ථක රෝගනයක් ඉදිරිපත් කළ යුතු වේ. මේ සඳහා අභිනය නිසි ලෙස භාවිත කළ යුතු ය.
- රුපණයේ දී වරිතවල විවිධත්වයන් හඳුනා ගත යුතු ය. නාට්‍ය පෙළ, රුපණය ක්‍රිඩින් පණ ගැන්වෙන ආකාරය අන්දකීමෙන් පුහුණු විය යුතු ය.
- නාට්‍ය පෙළට අදාළ වරිත නිරුපණයට අවශ්‍ය රුපණය උච්ච පුහුණුවේම ක්‍රිඩින් රුපණය සාර්ථක ලෙස සිදු කිරීමට හැකියාව ලබයි. රුපණ පුහුණුව නළවෙකුට අත්‍යාවශ්‍ය වේ. ඒ සඳහා විශේෂිත රෝග අභ්‍යාස පවතී.
- රුපණයේ දී සතර අභිනයන් උච්ච පරිදි යොදාගත යුතු ය.
- රුපණ කාර්ය සාර්ථක කරගැනීමට දක්ෂ රුපණ ඕල්පිතයේ අමතරව වෙනත් ආනුෂ්‍යාගික ඕල්පිතයේ රෝගයේ සහයෝගය හා දායකත්වය ලබා ගත යුතු ය. එනම් නැර්තන රටා සැලුසුමිකරු, සංගිත නිර්මාණකරු, වෙශ්‍යාපණ නිර්මාණ කරු, අංගරචන ඕල්පි අයගෙන් ලැබෙන පහසුකම් සාර්ථක වරිත නිරුපණයක් සඳහා හේතු වේ.
- රුපණයේ දී වරිතයක බාහිර ලක්ෂණ අනුකරණය කිරීම මෙන් ම වරිතයේ අභ්‍යාන්තර ලක්ෂණ අනුකරණය කිරීම වැදගත් වේ. යම් වරිතයක් මතුපිටින් පෙනෙන ආකාරයට වඩා එහි අනුලාභන් ස්වභාවය ප්‍රේක්ෂකයා වෙත ගෙනයාම කළ යුතු ය එය බාහිර අනුකරණය තරම් පහසු නැත. වරිතයක අභ්‍යාන්තර ලක්ෂණ ඉස්මතු කිරීමට නම් එම වරිතය හොඳින් අධ්‍යායනය කිරීමට සිදු වේ. යම් වරිතයක් සාර්ථක ලෙස ඉදිරිපත් කළ යුත්තෙන් එම වරිතය හොඳින් අධ්‍යායනය කිරීම මගින් පමණි.

නර බැණා

මගුල් ප්‍රස්ථාව

තල මල පිපිලා

2 ජාධම :

වරිතයට ඔබනා නඩත්ත් තෝරා ගතිම

පුහුණුවේම සඳහා තෝරාගත් නාට්‍ය පිටපතෙහි හි වරිතවලට ගැලපෙන නඩත්තියන් තෝරා තෝරා ගැනීම 'නඩතරණය' නමින් හැඳින්වේ. නඩතරණයක දී නඩත්වෙකුගේ ගැලපීම ආකාර දෙකකින් වීමසා බැලීම කළ යුතු ය.

01. බාහිර ගැලපීම

වරිතයේ බාහිර ලක්ෂණ තිරුපණය කිරීම සඳහා නඩතාගේ ගැලැපීම ද අවශ්‍ය වේ. නඩතාගේ උස හෝ මිට බව, කෙපග හෝ මහත, ගරීර පැහැය, කටහබේ ස්වභාවය, ආදා නඩතාගේ බාහිර ස්වභාවය යම් වරිතයක් සඳහා තෝරා ගැනීමේ දී බලපායි. මාඡා සහ වලභා නාට්‍යයේ වලභාගේ වරිතයට කෙසග, උස හෝ කුඩා ගරීරයක් හිමි නඩත්වෙකු තෝරා ගැනීම සූදුසු තැත. ඒ සඳහා අවශ්‍ය වන්නේ උස-මහතින් යුත් නඩත්වෙකි.

02. අභ්‍යන්තර ගැලපීම

වරිතයක අභ්‍යන්තර මනෝභාවයන් හා සියුම හැඟීම තිරුපණයන් මතුවන ආකාරයට නඩත්වෙකුට එම වරිතයට සමාරෝපය වීමට සිදු වේ. වරිතයකට සමාරෝපය වීම යනු නඩතා එම වරිතයේ ජ්වත් වීමයි. යම් වරිතයකට ආරුස් වීම මගින් එම වරිතය හා නඩතා දෙදෙනෙකු තොට එක් අයෙකු ලෙස ප්‍රේක්ෂකයාට අවබෝධ වේ. යම් නඩත්වෙකු වරිතයක අභ්‍යන්තර ස්වභාවය තෝරුම් ගෙන රට ආවේශ වීමේ හැකියාව ඇතිදියී සොයා බැලීම අභ්‍යන්තර ගැලපීම ලෙස නම් කළ යැකි ය. මේ සඳහා මනා පුහුණුවක් නඩත්වෙකුට තිබිය යුතු ය.

පැවරුම: නාට්‍ය කණ්ඩායමක් ලෙස ඔබ විසින් රවනා කරන ලද නාට්‍යයක් තෝර එය රගපා ඉදිරිපත් කරන්න. එහි දී පහත කරුණු කෙරෙහි සැලකිලිමත් වන්න.

- කණ්ඩායමේ සියල් ම ප්‍රමුන් ලවා නාට්‍ය පෙළෙහි නාට්‍යයේ අවස්ථා එකක් හෝ කිපයක් රගදක්වා වරිතවලට වඩාත් ගැලැපෙන නඩත්තියන් තෝරාග ගැනීමට කටයුතු කරන්න.
- නාට්‍යයේ සැම වරිතයක් ම එකිනෙකට අන්තර සම්බන්ධතාවන් පවතින බැවින් ඒ ඒක් විරිත සඳහා වඩාත් සූදුස්සන් තෝරා ගැනීම නාට්‍යයේ ගුණාත්මක බව වැඩිවීම කෙරෙහි බලපායි.
- ඔබ තෝරාගත් නඩත්තියන් ගේ ගැලැපීම් තොගැලපීම් පිළිබඳ නැවත වීමසා බලා එම තෝරා ගැනීම නාට්‍ය පෙළ හා කතා වස්තුවට කොතරම් දුරට උචිත ද යන්න පරික්ෂා කරන්න.
- තෝරාගත් නඩත්තියන් යොදාගෙන නාට්‍ය පුහුණු වී රගදක්වා ඉදිරිපත් කරන්න.

අභ්‍යන්තර (පිළිකුරු ලියන්න)

1. නඩතරණය යනු කුමක් ද?
2. නඩතරණයක දී සැලකිය යුතු කරුණු මොනවා ද?
3. නාට්‍යයේ ගුණාත්මක බව කෙරෙහි නඩතරණය බලපාන්නේ කෙසේ ද?
4. මාඡා වරියේ අභ්‍යන්තර හා බාහිර ලක්ෂණ 5 බැඳින් ලියන්න.

තොරා ගන් නැංචන් සම්බන්ධ පෙළ රුපෝග්‍යන් සරස්වත

රුපෝග්‍ය යනු රුපෝග්‍යම බවත් නාට්‍යයයේ සාර්ථකත්වය සඳහා රුපෝග්‍ය ඩිල්පීන්ගේ දුඩී කැපවීම නා උවමනාව තිබිය යුතු බවත් ඉහත සාකච්ඡා කළේමු. වේදිකා නාට්‍යයක් රගදුක්වීම සාමූහික හ්‍රියාවලියකි. සාර්ථක නාට්‍යයක් නිර්මාණය කිරීම සඳහා රුපෝග්‍යට සම්බන්ධ වන තැව නිලියන් මෙන් ම සෙසු ඩිල්පීන් ද එකා මෙන් වෙහෙසී ක්‍රියා කළ යුතු ය.

තොරාගත් තැව නිලියන් සමග තොරාගත් නාට්‍ය පිටපතක් රගදුක්වීම සිදු කළ යුතු ආකාරය පිළිබඳ ව මෙම පාඨමේ දී අවධානය යොදමු.

- නාට්‍ය පුහුණුව සංවිධානය කිරීම සඳහා නායකත්වය ගත යුතු අයෙකු සිටිය යුතු සි. නාට්‍ය පුහුණුවේ දී මූලිකත්වය ගන්නා තැනැත්තා නාට්‍ය නිෂ්පාදක යනුවෙන් හැඳින් වේ.
- කාර්ය පහසුව සඳහා අවශ්‍ය වූ විට සහාය නිෂ්පාදකයු ද යොදාගත හැකි වේ.
- ප්‍රධාන වරිත හැරුණුවේ සෙසු වරිත ද රුපෝග්‍යේදී වැදගත් වේ.
- වරිතවල මුහුණ, අතපය ආදි ගරීරාංග උපයෝගී කරගැනීම, සංවාද හාවිතය, හැඟීම් ප්‍රකාශ කිරීම, රුපෝග්‍යේ දී ඉතා වැදගත් වේ. එනම් සතර අභිනය යුදුසු පරිදි රුපෝග්‍ය සඳහා යොදා ගත යුතු ය.
- නාට්‍ය පුහුණු ව සඳහා කාලසටහනක් සකසාගත යුතු ය.
- පුහුණුවේ කටයුතු සංවිධානත්මක ව කළ යුතු දෙයක් බැවින් ඒ සඳහා කාල කළමනාකරණය වැදගත් වේ.
- නාට්‍ය පෙළට අදාළ ව රුපෝග්‍ය ඉදිරිපත් කිරීමේදී වරිතවල අභින්තර හා බාහිර ලක්ෂණ පිළිබඳමනා අවබෝධයක් තිබිය යුතු වේ.
- සතත අභිජනය නොහොත් රංග අභිජනවල නිරිත වෙමින් වරිතය අධ්‍යාපනය කරමින් කරනු ලබන පුහුණුව රුපෝග්‍ය සාර්ථක ව ඉදිරිපත් කිරීමට හේතු කාරක වේ.

අභිජන (පිළිතුරු ලියන්න)

1. නාට්‍ය නිෂ්පාදක නාට්‍ය නිර්මාණයේ දී ගන්නා වගකීම් 3ක් ලියන්න.
2. නාට්‍ය පුහුණුවේමක දී තැව නිලියන් විසින් ලබා දිය යුතු දායකත්වය කෙටියෙන් ලියන්න.
3. නාට්‍යයක් සාර්ථක කර ගැනීම සඳහා සාමූහිකත්වය වැදගත් වන්නේ කෙසේ ද?

පරිකළේපනය වර්ධනය වන හ්‍රියාකාරකම්.

පරිකළේපනය පුද්ගල බද්ධ දෙයකි. එනම් පුද්ගලයාගෙන් පුද්ගලයාට හිතිමේ ස්වභාවය වෙනස් වේ. මේ ලේඛකයේ හැමේ ම එක ම ආකාරයට හිතුවා තම්, ලේඛකය මෙතරම විවිධ වන්නේ වත් විශ්මිත නිර්මාණ බිභා වන්නේ වත් නැත. අද ලේඛකයේ අති දියුණු මට්ටම පත්ව ඇති තාක්ෂණය වේවා, කළාව වේවා, කර්මාන්ත වේවා ඕනෑම දෙයකට මිනිස් මෙළයේ අලුත් සිතුවිලි පහළ වීම හේතු වී ඇත. මානව ඉතිහාසයේ සංස්කෘතික පරිනාමයට මුල් වී ඇත්තේ එම විශ්මිත පරිකළේපනයයි.

පරිකළේපනය තුළින් නිර්මාණත්මක වින්තනය වර්ධනය කර ගැනීම පුහුණ කළ යුතු දෙයකි. මිනිසකු වූ පමණින් මුහුට පරිකළේපන හැකියාව ඉඩේ පහළ වන්නේ නැත. උසස් නිර්මාන හැකියාව හැම කෙනෙකුටම නැත්තේ එබැවිනි. මේ සඳහා කතාන්දර ඇසීම, පොත පත කියවීම, තේරවිලි විසඳීම, පෙළහෙලිකා විසඳීම, ගණිත ගැටුව විසඳීම වැනි අභිජන පමණක් නොව කාට්‍ය නිර්මාණ, කතා ගෙනීම, නාට්‍ය නිර්මාණ ආදියෙන් ද අභිජන කළ හැකි ය. උසස් පරිකළේපන ගක්තිය ඇතියුතුවේ ලේඛකය වෙනස් අයුරකින් දැකි වේ.

ලිසයේ පරිකල්පනය හා නිර්මාණාත්මක වින්තනය නාටු කළාවට අත්‍යවශ්‍ය දෙයකි. පෙළ රචනය හා නාටු නිෂ්පාදනයේ දී පරිකල්පනය අත්‍යවශ්‍ය දෙයක් වේ.

තේමාවක් ඔස්සේ පරිකල්පනය මෙහෙයවමු, (සාමූහික හා කේවල)

ත්‍රියාකාරකම (කේවල) :

ගුරුවරයා සිසුවෙකුගෙන් ඉල්ලාගෙන් පැන්සල් පර්ස් එකක් ගෙන (එය තුළ වටිනා කැබෙන බිඳෙන දේ නොවිය යුතු ය), "මෙක පැන්සල් පර්ස් එකක් නමුත් දන් මැජක් මත්තරයකින් මම මෙක කුඩා ප්‍රසි පැවෙළක් බවට පත් කරනවා...." කියා පුරුතල් කර පෙන්වයි. එය සිසුන්ට ඉදිරිපත් කර පෙන්වීමෙන් පසු. එක් සිසුවෙකු කැදවා එය ප්‍රසි පැවෙළකු දෙන්නාක් මෙන් පර්ස්සමෙන් සිසුවාගේ අතට දෙයි. එවිට සිසුවා ද "මේ ඉන්නේ ලස්සන ප්‍රසි පැවෙයෙක් නමුත් මම දන් මැජක් මත්තරයකින් මෙයාට බෝලයක් බවට පත් කරනවා...." යයි කිව යුතු ය. එය නැවත උඩ දමා අල්ලමින් බෝලයක් ලෙස හාවිනා කර නැවත තවත් සිසුවෙකුට හාර දිය යුතුය. එම සිසුවා ද "මෙක බෝලයක් නමුත් මම දන් මැජක් මත්තරයකින් මෙක බෝමිල පාරසලයක් බවට පත් කරනවා...." වැනි කුමන හෝ අදහසක් කියා එය ආධාරයෙන් රගදක්වා පෙන්විය යුතු ය. මේ ආදි වශයෙන් තම නිර්මාණාත්මක වින්තනය (පරිකල්පනය) ආධාරයෙන් කැමති දෙයක් බවට පත් කර එය ඒ ආකාරයෙන් තරමක් වෙළා හාවිත කර තව අයෙකුට හාර දිය යුතු ය. එසේ විවිධ සංකල්පයවලින් හැඩ වී පැන්සල් බැගය අතින් අතට යැවීමේ දී ඉතා නිර්මාණයිලි සිදුවීම් දැකිය හැකි වනු ඇත.

උදාහරණ :- (අත් ඇති කිරීකැටී දරුවෙක්, පන්කොල තොප්පීයක්, කොළඹතක්, කළගෙඩියක්, දුවිලි පිස්නයක්)

ත්‍රියාකාරකම (සාමූහික) :

සිසුන් කිහිප දෙනා බැඟින් කණ්ඩායම් වී පහත ත්‍රියාකාරකම සිදු කළ හැකි ය.

පහත දැක්වෙන රුපමය සංකල්ප අතරින් එකක් කණ්ඩායමකට ලැබේ (කුසපත් ඇදු අකියක් තොරා ගත හැකිය ය). කණ්ඩායමේ සාමාජිකයින් නිදහස් තැනකට ගොස් මිනිත්තු රුක් වැනි කෙටි කාලයක් තුළ එකිනෙකා සාක්වා කළ යුතු ය. හැම දෙනාගේ ම අදහස් අනුව මෙය කෙටි සිද්ධි නිරුපණයක් වශයෙන් සාමාජිකයින් සියලු දෙනා එක් වී නිරුපණය කළ යුතු ය. ඒ සඳහා එක් පෙර පුහුණුවක් වුව ද සිදු කළ හැකි ය. ප්‍රේක්ෂකයන් ලෙස අනෙක් කණ්ඩායම් ඉදිරියේ අවස්ථාව නිරුපණය කරන්න. හඩ හාවිනා කළ හැකි අතර නව්‍යතාවකින් යුතු සාර්ථක නිර්මාණයක් ඉදිරිපත් කිරීමට ලක්ෂු ලබා දෙනු ඇත.

1. ගස් උඩකිටින වදුරු රංවුවක් ඉන් එක් වදුරෙක් අනෙක් වදුරාගේ හිස අතාමින් සිටි.
2. කොට්ටෙරුවෙක් බෙනයක් හාරමින් සිටි, ඒ ගස් උඩ ගිරවී රංවුවක් ලැඟ සිටි.
3. බලු පැවෙකු පාර හරහා යමින් සිටි, කුඩා දරුවෙක් එදෙස බලා හඩමින් සිටි.
4. ගොයම් ගොඩ ගැසු කමතක්, ගොවියා අත් රිටක් වැනි යමක් (දති ගොයියාව)
5. කාන්තාවක් අලංකාර රටා දුම් පැදුරක් අතැතිව
6. ගුරුවරයෙක් / ගුරුවරියක් කොටු කැබැලේලක් ඇතැතිව

අවබෝධය :

■ පරිකල්පනය යනු පෙනෙන හෝ දකින හෝ අසන දෙයට වඩා වෙනස් අලුතින් යමක් සිතීමයි.

සරල උදාහරණයක් ලෙස පන්ති කාමරයේ ඇති කොස්ස අතට ගෙන එය වෙනත් දෙයක් ලෙස සිතින්නට හැකිනම් එය පරිකල්පනයක් වේ. (තුවක්කුවක්, කිහිලි කරුවක්) එම උපකාරකය සමග සිදුකරන රගපැමු ද ඉතා වැදගත් ය.

■ තනි පුද්ගලයු තුළ ඇති පරිකල්පන ගක්තිය විශ්ව සාධාරණ නිර්මාණ බිහිකිරීමෙලා උපයෝගී කරගත හැකි ය. එමෙන් ම තනි පුද්ගල පරිකල්පන ගක්තින් රසක් සාමූහික ව එක්වූවිට වඩාත් උසස් නිර්මාණ බිහි කළ හැකි වේ.

උදාහරණ ලෙස ස්ථීර ජෝඩිස් හා ඇපල් සමාගම හෝ බිල් ගේට්ස් හා මයිකොසොග්ට් සමාගම ගැන සිතා බලන්න.

■ නාටු නිර්මාණයේ දී පුද්ගල පරිකල්පනය සාමූහික ව යොදාගත හැකි නිසා ඒ මගින් සමාජයට වැදගත් පණිවිධියක් ලබාදිය හැකි ය.

- එක ම අවස්ථාවක් හෝ එක ම සිද්ධියක් හෝ එක ම උපකරණයක් හෝ එක ම භාණ්ඩයන් හෝ නාට්‍යකරණයේදී පුද්ගල පරිකල්පන ගක්තින් මත වෙනස් ආකාරයට දැකිය හැකි බව ඉහත අභ්‍යාසය මගින් පැහැදිලි වේ.
- නාට්‍යපෙළ රචනයේ දින් නාට්‍ය නිෂ්පාදනයේ දින් රචකයා ගේ හා නිෂ්පාදකයා ගේ පරිකල්පන ගක්තින් අනුව සම්භාව්‍ය නාට්‍ය නිර්මාණයක් ලොවට දායාද කළ හැකි බව ඉහත ක්‍රියාකාරකම්වලින් අපට ගම් වේ.

අභ්‍යාස (පිළිතුරු ලියන්න)

- පරිකල්පනය වර්ධනය කර ගැනීම සඳහා කළ හැකි වෙනත් මාරුග 3ක් නම් කරන්න.
- උසස් පරිකල්පනය හා නිර්මාණත්මක වින්තනය නාට්‍ය කළාවට අත්‍යවශ්‍ය වන්නේ කෙසේ ද?

5 පාඨම :

නාට්‍යයකට සුදුසු කතාවක් නොරාගනිමු.

- නාට්‍යයකට උචිත ජනකතාවක්, ආගමික කතාවක්, සත්‍ය කතාවක්, උපමා කතාවක් හෝ ස්ව නිර්මාණ කතාවක් සෞයා ගන්න. එය එතරම් දිග නොවූ එක් සිදුවීමකින් යුතු කතාවක් නම් වඩාත් පහසු ය.
- එම කතාවේ නාට්‍යාචිත අවස්ථා සෞයා ගැනීම මුළුන් ම කළ යුතු ය. නාට්‍යාචිත අවස්ථා යනු වේදිකාවක් මත රගදක්වා පෙන්වීම හැකි අවස්ථා ය. බොහෝ කතා වාචිකව ඉදිරිපත් කළ හැකි ව්‍යවදී, අසා හෝ කියවා රසයක් ලැබිය හැකි ව්‍යවදී රග දක්වා ඉදිරිපත් කිරීමට සුදුසු නැත.
- නමුත් ඕනෑම කතාවක් උචිත ලෙස වෙනස්කර නාට්‍යයක කතා පුවතක් ලෙස සකස් කර ගත හැකි ය. වැදගත් වන්නේ ගැටුමක් සහිත අවස්ථාවක් හෝ අවස්ථා කිපයක් තොරා ගැනීම ය. නැතිනම් මුල් කතාවේ ස්වභාවයට හානියක් නොවන අන්දමට ක්‍රතුහලය ගෙනදෙන සුදුසු ගැටුමක් නිර්මාණය කර ඉදිරිපත් කිරීමයි.
- වාචිකව හෝ ලිඛිතව ඉදිරිපත් කරන කතාන්දර මෙන් නාට්‍යය සඳහා සකස්කර ගන්නා කතාවේ මුල, මැද, අග වශයෙන් අනු පිළිවෙළින් ම පිහිටා තිබීම අත්‍යාච්‍ය නොවේ. උචිත පරිදි නාට්‍යයට තොරා ගත් කතාව මුල, මැද, අග වෙනස් කළ හැකිය. නමුත් සිද්ධි මාලාව ප්‍රේක්ෂකයාට අවබෝධ වන පරිදි ගැලීම් තිබිය යුතු ය.
- මෙය තොරා ගත්තේ දිග කතාවක් නම් එය නාට්‍යයකට සුදුසු ආකර්ෂක ක්‍රියා කොට්ඨ කෙටි කර සකස් කර ගත යුතු ය. මෙය තොරා ගත්තේ විවිධ ස්ථාන නැතිනම් ස්ථාන රසක් සහිත කතාවක් නම් එක් ස්ථානයක සිදුවන සිදුවීමක් ලෙස අනෙක් ඒවා අත් හැර ඉදිරිපත් කිරීමට සිදු වේ. එමෙන් ම මෙය තොරා ගත්තේ දිග කාලයක් තුළ (වසර, මාස හෝ දින කිපයක) සිදුවන කතාවක් නම් එයින් එක වෙළාවක් තුළ සිදුවන අවස්ථා පමණක් මෙය තොරා ගත යුතු ය.
- නාට්‍යමය සිදුවීම්වල හේතුවැළ සම්බන්ධය ඉතා වැදගත් වේ. එක් එක් සිදුවීම අතරත්, වරිත අතරත්, එකකට එකක් මනා ලෙස 'මේ නිසා මෙය ඇති වේ' යන විශ්වාස කළ හැකි හේතුවක් සහිත සබඳතාවක් තිබිය යුතු ය.
- නාට්‍යයේ කතාව ඉදිරිපත් කරන්නේ වරිත හා එම වරිතවල හැසිරීම අනුව නිසා නාට්‍යයේ වරිත ඉතාමත් වැදගක් වේ. කතාන්දරයේ මෙන් නොව නාට්‍යයේ වරිත අත්‍යාච්‍ය ම ඒවාට පමණක් සීමා කළ යුතු ය. නමුත් ඒවා කතාව ඉදිරියට ගෙනයාමට තරම් ප්‍රබල වරිත වීම ද වැදගත් ය. වරිත විවිධ විය හැකි අතර ඒවා නාට්‍යයට ගැලුවෙන ලෙස හසුරුවා තිබීම අත්‍යාච්‍ය වේ.

පහතින් දක්වෙන ජනකතාව ඇසුරින් නාට්‍යකට සුදුසු කතාවක් නිර්මාණය කරන්න. ඉහත කරණු උපයෝගී කරගෙන නාට්‍ය පිටපතක් සකස් කරන්න.

විසිරාගේ කතාව

උචිත පැත්තේ එක්තරා කාලයක විසිරා කියල පුද්ගලයෙක් වාසය කළා. රැකියාවක්, ගොවිතැන් බතක් නොකරපු විසිරා තැන් තැන්වල ඇවිදිමින් ගම් ගේ දෙරවලින් පිනව කමින් බොමින්, ඉදහිට පොඩිපහේ හොරකමක් එහෙම කරගෙන ජ්‍යිත් වූණා. ඒ පළාතෙන ම අය ඒ ගැන දැනගෙන හිටියා. හැබැයි විසිරගේ හොරකම්වල විශේෂත්වයක් තිබුණා. ඒ තමයි කරපු හොරකං කැනී, පිහි, තිරා, උදාහ වගේ ඉතා සුළු දේවල්

වීමත්, ඒ කරපු දේවල් කොයි ආකාරයකින් හරි ව්‍යාංගයෙන් (සගවා කිමෙන්) වීමත් නිසයි. ඒට පස්සේ ඒ සිදුවීම කා අතරත් හාස්‍යයෙන් යුතුව හිනාසි විනෝද වෙන්ට බොහෝම රසවත් කාරණයක ද වුණා.

ද්‍රව්‍යක් විසිරා උඩ හේවාහැට පැත්තේ ගමනක් යමින් ඉදෑදී ර බෝ වුණා. ඒ විතරක් නෙමෙයි වැස්සකුත් වහින්න පටන් ගත්තා. මොනවා කරන්න ද ගෙදරකට ගොඩවැදිලා ර ගොඩගෙන පහුව්දාට යන්න ඕනා. එහෙම හිතලා “ලනුමින්ත” කියන ගමේ ගෙදරකට ජේන්දු වුණා. ගෙදර උදවිය විසිරා ගැන දන්නවා. ඒත් මොනවා කරන්න ද? විසිරා තරහකරගෙනත් බැ. ගෙදරට ආපු කෙනෙක් එලවා ගැනීම ගැමි සිරිත නෙමෙයිනේ. ඔවුන් විසිරාට සියලු ම ආගන්තුක සත්කාර ලබා දිලා නිදා ගැනීමට ඉස්තේප්පුව සූදානම් කරලා දුන්නා. ඉස්තේප්පුව මුල්ලේ සුදු තබි කුකුලෙක් ලැගලා හිටියා. විසිරා ඒක දැක්කා. ර මැදියමේ නින්දෙන් අවදි වූ විසිරා තමා කරට දාහෙන ඉන්න තුවාය වැහි වතුරෙන් තෙමාගෙන කුකුලාගේ ඇගට දාලා වැහැවිවා. (තෙත රේද්‍යකින් පෙරෙවිවාම කුකුලන් සද්ධ නැතිව අල්ලාගන්න පුරුවන් කියලා කතාවක් තියනවාලු)

වික වේලාවකින් රේද්දෙන් ඔතාගත් කුකුලා කිහිලි ගන්නාගත් විසිරා ගෙදර ස්වාමි දුවට කතා කළා. “අපේ මැණිකේ මම යනවා” කියලා ගබා නගා කිවා. එතකාට ගේ ඇතුළේ හිටිය ඒ ගෙදර ස්වාමි දුව (ගෙහිම් කාන්තාව) “අයි විසිරෝ මේ මහ ර යන්නේ, පාන්දර කුකුලා අඩුනකන්වත් නිදාගතින්කේ” යයි උත්තර දුන්නා. “නැ අපේ මැණිකේ උ මගදී අඩුන්නැතැ....” කියමින් පිටව ගියා. ඒ ගෙදර කාන්තාව ට ත් ගෙදර අනික් උදවිය ට ත් විසිරා කියලු දේ හරියටම තේරුණේ කුකුලා නැති බව දැනගත්තාට පසුවයි.

අභ්‍යාස

- මඟ තෝරාගත් කතාව වාචිකව ඉදිරිපත් කරවන්න.
- නාට්‍යයේ සිදුවීම් එකින් එක පෙළ ගස්වන ආකාරය කොලයක සටහන් කරන්න.
- ඉදිරිපත් කරන්නට යන සිදුවීම් අලා එයට උවිත විතුයක් නිර්මාණය කරන්න.

පැවරුම : මඟ දන්නා ප්‍රමා නාට්‍යයක කතා පුවත ලියන්න.

6 පාඨම :

තෝරාගන් කනාලේ නාට්‍යාච්ච අවස්ථා ගැනීම්.

ඉහත විසිරාගේ කතාවේ නාට්‍යාච්ච අවස්ථාව ලෙස උනුමින්ත ගමේ ගෙදරට ගොඩවැදිම සහ කුකුලා සෞරා ගැනීම දැක්වා කොටස ගත හැකි ය. එහි වැදගත්ම කොටස වන්නේ කුකුලා අල්ලාගෙන යන අවස්ථාව යි.

කතාවේ ඇති ස්වභාවය අනුව උනුමින්ත ගෙදරට පැමිණේමේ සිට කුකුලා සෞරාගෙන යාම දැක්වා කාලය අඩුම තරමින් පැය හයක් හෝ හතක් වේ. නමුත් අපට නාට්‍ය සඳහා එතරම් කාලයක් ගත කිරීමට නොහැකි ය. අපට කෙටි නාට්‍යයක් සඳහා ඇත්තේ මිනින්තු දහයක් වැනි කාලයකි. එම නිසා මිනින්තු දහයට අඩු සිදුවීමක් ලෙස ඉහත අවස්ථාව දැක්විය යුතු ය.

එසේ නම් එය කොටස් කර ගත හැකි ය.

- විසිරා නිවසට පැමිණී නවාතැන් ඉල්ලීම හා නිවැසියන්ගේ ප්‍රවිචාරය.
- විසිරා ඉස්තේප්පුවේ ම යම් තැනක නිදා ගැනීම හා මද වේලාවක් ගත කිරීම. ඒ අතර කුකුලා දැක හොර රහස්‍ය ම උ අල්ලා ගැනීම.
- කුකුලා කිහිලි ගන්වාගෙන ගෙදරින් පිටවීම හා නිවැසියන් කුකුලා නොමැති බව වටහා ගැනීම.
- නාට්‍යාච්ච අවස්ථාවක් ලෙස සලකන්නේ යම්කිසි ගැටුම්කාරී ස්වභාවයක් සහිත අවස්ථාවකි. ඉහත ගැටුම්කාරී අවස්ථා ලෙස විසිරාගේ ස්වභාවය දන්නා ගේ හිමියන් විසිරාට නවාතැන් දෙනවා ද? නැදෑද යන අභ්‍යන්තර (මානසික) ගැටුමකට මැදි වීම එක් ගැටුමකි. විසිරා කුකුලා අල්ලා ගැනීමට මාන බැඳීම තවත් ගැටුමකි (ඇතැම් විට විසිරා තුළ කරන ක්‍රියාව සම්බන්ධයෙන් ද අභ්‍යන්තර ගැටුමක් තිබිය හැකි ය). නමුත් මෙහි ප්‍රධාන ගැටුම වන්නේ කුකුලා සෞරාගෙන යාමේ දී කියන “නැ අපේ මැණිකේ උ මගදී අඩුන්නැතැ....” යන උපහාසාත්මක කියමනත්, කුකුලා නැති වී ඇති බව ගෙදර උදවිය අවසානයේ දීන ගැනීමත් ය.

- ගැටුමක් ඇති වන්නේ දෙමදනෙකු අතර නැතහෙත් කණ්ඩායමක් හා පුද්ගලයෙක් අතර තැනීනම් කණ්ඩායම දෙකක් අතර ය. එසේන් තැනී නම් පුද්ගලයෙකුගේ ම සිතුවිලි අතර දෙගිචියාවක් හට ගෙන එය කරනවා ද තැද්ද යන මානසික ගැටුම විය හැකි ය. එහි දී කතාවේ ඉදිරිපත්වන ප්‍රධාන කාර්යාවලියට ප්‍රතිචිරුද්ධ ක්‍රියාවලියක් පැන තැනී මෙම ස්වභාවය ගොඩනැගෙයි.
- ප්‍රේක්ෂකයා කුතුහලයෙන් මෙයට සම්බන්ධ වන්නේ රේලගට මෙකක් වෙයි දේ? ? යන විමසිල්ල ඇති විට ය. කතාවක් නාට්‍යයක් බවට පත්කරන විට ඉදිරියේ දී වෙන්නට යන දේ රහසක් ලෙස තබා ගෙන එය ප්‍රේක්ෂකයාට තැබුම් ව විද ගැනීමට අවස්ථාව ලබා දිය යුතු ය. ප්‍රේක්ෂකයා කතාවට අද බැඳ තබා ගත හැකි ආකාරයට එහි එන සිදුවීම හෝ අවස්ථාව නිර්මාණය කර ගත යුතු ය. ප්‍රේක්ෂකයා කම්මුලි තැනීම් ඇසි පිය තොහෙලා නාට්‍ය බලා සිටින්නේ නාට්‍යයේ අවස්ථාවල ඇති සාර්ථකත්වය නිසා ය.
- පොත් පත් කියවන විට, එදිනෙදා ජීවිත අත්දිකීම්වලට මූහුණ දෙන විට, මිනිසුන් ඇසුරු කරන විට ඉතා රසවත් කතා ප්‍රශ්න මෙවත හමුවිය හැකි ය. එවා අතර නාට්‍යයේ අවස්ථා කිහිපයක් සහිත කතා වුව ද තිබිය හැකි ය. එසේන් එක් ප්‍රබල අවස්ථාවක් තොරා ගැනීමට ඉහත දැනුම මෙවත උපකාරී වේ යයි සිතමු.

අභ්‍යාස (පිළිතුරු ලියන්න) : නාට්‍යයේ අවස්ථාවක ලක්ෂණ නම් කරන්න.

7 පාඨම :

සංචාර ගොඩ නගමින් පෙළ රඛනය කරමු.

ත්‍රියාකාරකම :

කණ්ඩායමක් හෝ කණ්ඩායම කිහිපයක් ලෙස පහත අභ්‍යාසයේ යොදෙන්න. එනම්, නිර්මාණය කරගත් යම් කතාප්‍රශ්නට අදාළ අවස්ථා ගෙන එම අවස්ථාව ප්‍රකාශ වන සේ නිශ්ච්වල රුප රාමු කිහිපයක් ගොඩනගන්න. තමන් විසින් නිර්මාණය කරගත් කතා ප්‍රශ්නට ගැලුපෙන අවස්ථා ප්‍රකාශවන සේ රුගමය රුප ගොඩනගා ගත යුතු සි. (ඡායාරූපයකට පෙනී සිටින ආකාරයට) හැමෝම් එක් ආකාරයකට සැදී තොසේල්වී සිටිය යුතු ය.

ලදාහරණයක් ලෙස පුහුල් හොරා කරන් දැනේ කතාවේ,

1. වැඩුනු පහුල් ගෙධිය සහිත වැළට සාත්ත්‍ය කරන ගම රාල ඇතුළු ගම ගෙදර කීප දෙනෙක්. ඒ අතර පුද්ගලයෙක් පිටත සිට බලා සිටීම.
2. සොරා පහුල කඩා කරේ තබා ගැනීම.
3. ගමගෙදර පිරිස පහුල තැනීම් ඇති බව දැකීම, ගමරාල කනසසුල වීම.
4. ආරච්චි රාල / ගම මුලැදැනී විසින් ගෙමේ පිරිස එක් රස් වී සිටින විට නැඩුව විසඳීම.
5. වරද කරු හසුවී ලැඕජා වීම. සෙසු පිරිස පුදුම වී බලා සිටීම.

මෙහි දෙවන අවස්ථාව ලෙස මෙම නිශ්ච්වල රුපරාමුවලට ගැලුපෙන ලෙස ඒ ඒ වරිතවලට සංචාර එකතු කරන්න. සංචාරයට අදාළ ව වලන ත්‍රියාවලිය ද සිදු කරන්න. මෙහිදී නාට්‍ය කතාප්‍රශ්නට සහ ගොඩනගා ගත් රුප රාමුවට වරිතවලට අදාළ ලෙස සංචාර එකතු කරමින් එම නිශ්ච්වල ඡායාරූපය සංචාර සහිත ව වලනමය ක්‍රියාවලියක් බවට පත්කරන්න.

තුන්වන අවස්ථාව ලෙස එම අවස්ථා සහ සංචාර ගැන සැලකිලිමත් වෙමින් රුගම්ධාන සහිත ව සංචාර එකතු කරමින් ගොඩනගා ගත් කතා ප්‍රශ්නට අදාළ ව නාට්‍ය පෙළ රවනා කරන්න.

අභ්‍යාස (පිළිතුරු ලියන්න)

1. සංචාර යනු කුමක් ද?
2. කතාවක් ගොඩනැගීමේ දී සංචාර ප්‍රයෝගනවත් වන්නේ කෙසේ ද?
3. කාලය, යුගය, දේශය, සංස්කෘතික පරිසරය අනුව දෙබස් හා සංචාර වන්නේ කෙසේ ද?

අවබෝධය :

- සංචාර යනු රුපමය හා වලනමය ක්‍රියාවලියකට කළ නොහැකි අදහසක් ප්‍රකාශ කිරීමකි. සංචාර නාට්‍යයකට අවශ්‍ය නමුත් සංචාර නොමැතිව වූව ද නාට්‍යයක් තිරුමාණය කළ හැකි ය. ඒ බව ඉහත ක්‍රියාකාරකම මගින් අවබෝධ වේ. නමුත් යමක් පැවතීමට ව්‍යවහාර යොදා ගැනීම තරම පහසු ක්‍රමයක් නොමැත.
- කතාව ගොඩනගා ගැනීමේ දී සංචාර බෙහෙවින් උපකාරී වේ. සංචාර මගින් කතාව දිගැරේ. පෙළ රවනය කරන්විට සංචාර මගින් කතාව ක්‍රමක්‍රමයෙන් ගොඩනැගෙන අයුරින් කළ යුතු ය. රාග විධාන ද සංචාර රවනයේ දී වැදගත් මෙහෙයක් ඉටු කරයි.
- වරිත සහ වරිත අතරත්, වරිතයක් එම වරිතයේ ම සිතුවිලි සමගත්, වරිතයක් ප්‍රේක්ෂකයා සමගත් ඇතැම් විට නොපෙනෙන බලවේග සමගත් සංචාර ඇති වේ. නමුත් ලෝකධර්ම නාට්‍යවල සංචාර ප්‍රේක්ෂකයා සමග සාපුරුව ම ඇති නොවේ. ප්‍රේක්ෂකයා ප්‍රේක්ෂාගාරයේ සිටින බව අමතක කර වරිත වේදිකාව මත ජීවත් වේ.
- නාට්‍යවල එන සංචාර සාමාන්‍ය දෙදෙනෙකු කතාබහ කරන ආකාරය මෙන් නොවේ. නාට්‍ය පිටපත් කියවා බැලීමෙන් හා නාට්‍ය නැරඹීමෙන් නාට්‍යවලට ම අනනුෂ්‍ය සංචාර (නාට්‍යමය සංචාර) බැවි අත්දැකීමෙන් ඉගෙන ගත යුතු ය. නාට්‍ය පිටපත් පොත් වෙළදපොලේ බහුලව ඇත. ඒවා සෞයාගෙන හැකිතාක් කියවන්න.
- කතා කිමේ දී හැම දේ ම විස්තර කිරීමේ නිදහස වේදිකා නාට්‍යවල නොමැත. එමෙන් ම වේදිකා නාට්‍යවල සංචාර ගුවන්විදුලි නාට්‍යවල සංචාර මෙන් නොවේ. "මම දත් යන්න ඕනා", "මට හරි නිදි මතයි නිදා ගන්න ඕනා", "ආ..... කවුද එනවා වගේ කවුද දන්නේ නැ? කොකටත් සූදානම්න් ඉන්න ඕනා" වැනි තමාට ම මුමුණගන්නා දෙබස් හැකි තාක් සීමා කළ යුතු ය.
- සංචාර අයත්වන්නේ "වාචික අහිනයටයි". අංගික, සාත්වික, ආර්යය හා වාචික යන සිවි වැදැරුම් අහිනය" නාටයේ මූලික "මාධ්‍ය" වේ. නමුත් මේවා අතරින් වැදගත් ම අහිනය නැතහොත් ප්‍රධාන අහිනය ක්‍රමක් ද? එය නාට්‍යධර්ම නාට්‍යවල වාචික අහිනය ලෙස සැලකුව ද ලෝකධර්ම නාට්‍යවල ප්‍රධාන අහිනය ආංගික අහිනට ප්‍රමුඛත්වයක් හිමි වේ. ප්‍රේක්ෂකයා නාට්‍ය ගාලාවට එන්නේ නාට්‍ය බලන්නට මිස අසන්නට නොවේ. නාට්‍ය ගෙවිය අනුව සංචාරවල ස්වරුපය වෙනස් වේ.
- කාලය ගතවන ආකාරය, ස්ථාන මාරුවෙන ආකාරය, වැනි තත්ත්වයන් වාර්තා කිරීමට නළුවෙකු යොදා ගැනීම, (පෙනෙනුගැනීම් වැනි) කළකයෙකු යොදාවා ගැනීම, දන්වීම් ප්‍රවරු ප්‍රදරුණය කිරීම ආදිය නුත්තන නාට්‍යයට පුදුසු නැතු.

පැවරුම :- ගොඩනගා ගත් කතා ප්‍රවත්තට ගැලුපෙන ලෙස සංචාර සහිත නාට්‍ය පිටපතක් රවනා කරන්න.

8 පාඨම :

"මාජා සහ වලනා" (නිරජිත්‍ර පෙළ) කියවුම්

ඉතිරි කොටස්....

(මද නිහැඩියාවක්. මුළු පරිසරයම ගුමු ගුමු නැදින් ගිගුම් දෙයි. මාජා මේ හඩට ඇහුම්කන් දෙයි. වික වෙළාවකින් වලස් ගෙදර දොරුවෙන් මේ මැස්සන් රෘවුවක් එකා පිටුපස එකා පැමිණ වේදිකාවේ එහා මෙහා ඇවේදියි)

මාජා : මොනවද ඒ සැරේ වෙන්න යන්නේ..... කවුද ඒ පාර..... කවුද මියාලා.....

මේ මැස්සේ : අපි මේ මේ මැස්සේ..... මේ ගෙදර ඉන්න වලහා අපේ මේ මැසි ජනපද විනාග කරලා මේ වද වික ගත්තා. අපි ආවේ වලහට පාඩමක් උගන්වන්න.

මාජා : වලහා තාම ආවේ නැ..... වලහා ගෙදර නැ.....

මේ මැස්සේ : මේ වලහාගේ ලමයෙක් වෙන්න ඇති. අපි මොයාට පාඩමක් උගන්වමු.

මාජා : මම වලහාගේ ලමයෙක් නොමෙයි. වලහා මාව හිරකරගෙන ඉන්නේ. ගෙදර යන්න විදියක් නැ.

මේ මැස්සේ : නොදියි. අපි මියාට මියාට ගෙදර යන්න උදව් කරන්නම්. ඉස්සේල්ලාම කියන්න මියා මෙහාට ආවේ කොහොන් ද?

මාපා : මම මේ මහ ලුකලාන් එහා ගම්මානයේ. මමයි ආච්චියි විතරයි ගැඹුර ඉන්නේ. මම ආච්චිවට හොරෙන් කැලේට ආචා යාච්චෝ එක්ක. කැලේ හරිම ලස්සනයි. යාච්චෝ ඒ ලස්සන බල බලා සිංදු කිවිවා.

කැලේ හරිම ලස්සනයි
දිය ඇලි හෙමිහිට ගලයි
මල් පිපිලා සුවද දෙයි
ගෙඩී ඉදිලා සතුට දෙයි.

මල් බලමින් සතුටු වෙමු
ගෙඩී කඩමින් රස බලමු
ඡික්කොම මල් ගෙඩී කඩන්නේ
නැ අපි හොඳ ප්‍රමයි වෙමු.

මුව පොච්චන් වතුර බොති
හා පැටවුන් තණ බුදිති
සමනලයින් පියා සලා
මලින් මලේ පැණී උරති.

මාපා : ඒ ගොල්ලෝ සිංදු කියන අතරේ මම ආචා සමනල්පු අල්ලන්න. සමනල්පු ඇල්පුවේ මෙන්න මේ දුලෙන්.

මි මැස්සෝ : ඔයා සමනල්පු ඇල්පුවා ද?

මාපා : ඔව්..... ඒක හරිම විනෝදයි. මම ආසයි සමනල්පුන්ගේ පිහාටු ගලවන්න. කුරුල්ලන්ට කැටපෝලෙන් විදින්න. මේකෙන් මෙන්න මෙහෙම අල්ලනවා. මේකට දානවා

මි මැස්සෝ : මෙයා වලහාට වැඩිය තපුරුයි. සතුනට හිංසා කරන තපුරු ලමයෙක්. අපි ඔයාට උද්ධි කරන්නේ නැ....නැ....නැමයි....

මාපා : අනේ මට උද්ධි කරන්න. මට යන්න පාර විතරක් කියන්න.

උතුරින් ගියොත් කොයිබවදෝ
හිම වලසුන් පිරි හිම කන්දයි
දකුණීන් ගියොත් කොයිබවදෝ
දිය සුළු දිය රැලි පිරුණු ගගයි

නැගෙනහිරින් පාරක් ඇතිදෝ
වැළි කුණාටු පිරි වැළි කතරයි.
බස්නාහිර මොනවා ඇතිදෝ
වලසුන් දිවියන් පිරි වනයයි

මාපා : ඉතින් මම කොහොමද යන්නේ....

මි මැස්සෝ : අපි ඔයාට උද්ධි කරන්නම්. ඔයා සතුනට හිංසා තොකරන හොඳ ලමයෙක් වෙන්න.

මාපා : මට තේරෙනවා මම වැරදි කියලා. මම හොඳ ලමයෙක් වෙනවා. අද ඉදන් ම.

මි මැස්සෝ : ආ හොඳයි අපි ඔයාට උද්ධි කරනවා. වලහාට පාච්චමක්. මාපාට උද්ධිවක්. වලහාට පාච්චමක්. ඔයාට උද්ධිවක්. වලහා එන්න කළින් එන්න අපි ඔයාට පාර පෙන්නන්නම්.

මාපා : වලහා හරි සැරයි. පස්සෙන් එළවලා අල්ල ගත්තොත්? මට හරි බයයි. (අදීමදි කරයි)

මි මැස්සෝ : මික මොකක් ද? අපි මි මැස්සොනේ.... එන්න අපි ගැන කියලා දෙන්නම්.

(මාපාව වට කරගෙන මි මැස්සෝ වස්තර කරයි. මේ අතර වලහා සිපදියක් කියාගෙන පැමිණෙයි)

බඩගිනි වෙලා මා ගිය කළ කැලැවිට - මි වදයක් තිබුණා මගේ වෙලාවට

මි මැස්සෝ : මය එන්නේ වලහා අපි පැණී එකතු කරපු මි වද ටිකත් එකතු කරගෙන. තපුරා හ.....

වලහා : වද ටික කඩලා බට පෙවිටියෙ දාන කොට

ඒකක් ඇත්තා.... උගයි.... මග පස්ස රිදෙනවා.

මාජා..... මගේ මාජා..... මෙන්න මේ විත ගලවන්න.....

(වලහා පස්ස අල්ලාගෙන සිටී. මාජා පස්සෙන් ඇවිත් වලහාගේ පස්සේ ඇති විත ගලවයි)

මාජා : වලස් රාළහාමි....

වලහා : මොකක්ද ඒ පාර

මාජා : මම මේ මැස්සේය් ගැන දන්නවා කියන්නද?

වලහා : ඇ..... දන්නවා.

මට කැලේ අවිදාලා මහන්සියි. මම රිකක් හාන්සි වෙලා අලස සුවයෙන් අහගෙන ඉන්නම්..... කියන්නකෝ.

රෝන් මැස්සේය් රෝන් ගෙනෙති

මුර මැස්සේය් මුර කරති

සෙසු මැස්සේය් වදහ දති

එකමුතු වී වැඩ කරති.

රෝන් මැස්සේය් මල් සොයති

රෝන් අරගෙන පැණි හදති

තුඩින් තුඩි පැණි ගෙනවිත්

වද තුළ අභුරා ගනිති.

මුර මැස්සේය් මුර කරති

සෙසු මැස්සේය් වද හදති

ඒ ඔක්කොම එකතු වෙලා

මේ ජනපදයක් හදති.

මාජා : වලස් රාළහාමි මම හරිද මේ මැස්සන් ගැන විස්තර කිවිවා.

(වලහා නින්දෙන් අවදි වූවා සේ)

වලහා : ම..... හරි හරි හොඳට ගායනා කළා. කොවිච් හොඳට ගායනා කළා ද කියනවා නම් මට නින්ද යන්න ආවා.

ඇ

මාජා : වලස් රාළහාමි ඉතින් මට ගෙදර යන්න පාර පෙන්නනව ද?

වලහා : මොන කරදරයක් ද දන් ඉතින් මේක තමයි ඔයාගේ ගෙදර හොහු හොහු

මාජා : අනේ මට බයයි. මගේ ආවිචිත් බය වෙලා ඇති.

(මේ මැස්සේය් මාජාට කතා කරයි. රළගට කුමක් කළ යුතු දැයි මේ මැස්සේය් මාජාට කියයි. ඇය යළිත් වලහා වෙත ගොස්)

මාජා : වලස් රාළහාමි වලස් රාළහාමි මම වලස් රාළහාමි කියන විදියට ම ඉන්නම්. මට මෙහේ හොඳයි. ඒත් මට පොඩි උද්ධිවක් කරනව ද?

වලහා : මොකක් ද ඒ සැරේ? දෙසැරයක් ඇහැ පිය ගන්න හැඳුවා. මදුරුවෙක් වගේ කන ලැය කුරු ගානවා.

(තනිව ම)

ඒකවත් නොකෙරුවෙන් මේකි අඩ අඩා ඉදිවි. කිසි වැඩක් නොකර. මේකි ඉන්න කැමති නම් මොකක් ද මික.

(යළිත් මාජා උගට ගොස්)

හොඳයි මං ආවිචිත කියන්නම්. මොකක් ද ආවිචිත කියන්න ඕනෑ.

මාජා : මං වලස් රාළහාමිගේ ගෙදර සංතොසයෙන් ඉන්නවා කියලා කියලා ආවම ඇති.

වලහා	: හා සික මොකක් ද?
මාජා	: වලස් රාලහාමි
වලහා	: මොක ද ඒ සැරේ
මාජා	: අපේ ආච්චි හරි ආසයි මී වද කන්න. මී වද දෙක තුනක් දිලා එනවා ද මාජා දුන්නා කියලා.
වලහා	: හොඳයි හ්ම් ඔය පෙට්ටියෙන් මී වද දෙකක් අපිට කන්න තියලා ඉතුරු වික ගැට ගහලා තියන්න. මම ගිහින් දෙන්නම්.
මාජා	: වලස් රාලහාමි කව එක පොරොන්දුවක්. මං ආච්චිට දෙන මී වද වික මගදී කනවා එහෙම නෙවෙයි. මම අර ජේන පළු ගහ උඩිට වෙලා බලාගෙන ඉන්නවා.
වලහා	: හොඡ් හොඡ්..... හා හා හොඳයි මම මම මේ නිදිමත යන්න මූණ විකක් හෝදැගෙන එන්නම්. පෙට්ටිය ලැස්ති කරන්නකෝ.
	(වලහා පිටව යයි. මාජා මී මැස්සන්ට කතා කරයි)
මාජා	: වැඩි හරි එන්න එන්න.
මී මැස්සෝ :	පටන් ගමු. අපි ඔයාට උදව් කරන්නම් උගන්වමු වලහාට හොඳ පාඩමක්.
	(මාජා පෙට්ටිය ඇර එහි ඇති මී වද ගනී)
මාජා	: මේ මී වද ඔයාලගේ. මේවා අරගන්න. මම දුන් මේ පෙට්ටියට බහිනවා. ඊට පස්ස මට උදව් කරන්න.
	(මාජා පෙට්ටියේ තිබුණ මී වද මී මැස්සන්ට දෙයි. අනතුරුව පෙට්ටියේ වාඩිවයි. මී මැස්සෝ පියන වසා ඉවත් වී බලා සිටි. වලහා වේදිකාවට පැමිණෙයි)
වලහා	: මාජා කේ ආච්චිට ගෙනියන පෙට්ටිය ලැස්ති ද?
මාජා	: (අැතුළේ සිට) ඔව් මෙන්න පෙට්ටිය.
වලහා	: එහෙනා ඔන්න මං යනවා
මාජා	: මම කියපු එක මතකයි නේ
	(වේදිකාව මත ඇති මාජා රගන් පෙට්ටය අල්ලාගෙන වලහා ගමන් කරයි)

නාට්‍ය පෙළ කියැවීමේ දී පහත උපදෙස් පිළිපදින්න.

- නාට්‍ය පිටපත මුළ සිට හොඳින් කියවන්න.
- නාට්‍යයේ වරිත එක් එක් සිසුවා බැඩින් බොදාගෙන කුමානුකුල ව ගුවන්විදුලි නාට්‍යයක් මෙන් සංවාදමය ආකාරයට නාට්‍ය පෙළ කියවන්න. (වට දෙකක් පමණ)
- නැවතීම්, අවධාරණය කිරීම සහ හඩු උස්පහත් කිරීම නිවැරදි ව කළ යුතු ය. මනා අවධානයෙන් යුතුව සාමුහිකව පෙළ කියැවීමෙන් වරිතවලට සැබැඳු ලෙස ජ්වය දිය හැකි ය.
- පිටපත මුලික වටයක් කියැවූ පූව සංවාදයක් නිවැරදි ව උව්වාරණය කරන අයුරු ගුරුවරයාගේන් අසා හැකීම් සහ අර්ථ නිරුපණය වන සේ දෙබස් උව්වාරණය කිරීම උත්සහ ගන්න.
- වඩාත් නාට්‍යමය ආකාරයට පෙළ කියවා වරිත නිරුපණය කරන්න.

අභ්‍යාස (පිළිතුරු ලියන්න) :

1. 'මාජා සහ වලහා' කතා පූවත කෙටියෙන් විස්තර කරන්න.
2. එය ලමා නාට්‍යයක් ලෙස නම් කර ඇත්තේ කුමන හේතු නිසා ද?
3. මෙම නාට්‍යයේ නිෂ්පාදකවරයාගේ නම සඳහන් කරන්න.

“මාජා සහ ඔලනා” නාට්‍ය පෙළේති සිද්ධි පෙළගස්ථා අයිති ආකාරය සොයා බලනු.

මාජා සහ වළහා නාට්‍ය පෙළ අවසන් කොටස

මේ මැස්සේයෝ : කන්දෙන් නැගලා පල්ලම් බැහැලා
බුරුත මිල්ල නා ගස් අතරින්
පී දැන්බින් එගොඩ් වෙලා
වලහා යනවා මාජාගේ දෙදර.

වලහා : අම්මේ ආවා ආවා හරිම මහන්සියි. දැන් මේ මේ වද පෙට්ටියෙන් මේ වදයක් කාලා මහන්සි ඇරගෙන යන්න ඕනෑම්. අනේ මෝඩ මාජා මගේ මේ වද කන්න මට තහනම්. ඔහොමද පොරොත්තු දෙන්නේ.

මාජා : මට පෙනේ මට පෙනේ කන්නේ එහෙම නැ ආච්චිගේ මේ වද. ශිහින් දෙනවා හොඳයි ආච්චිගේ මේ වද.
(වලහා බිඟ වී විසි වේ. වටපිට බලයි).

වලහා : පුදුම ඇස් දෙකක් නේ මේ කෙල්ලට තියෙන්නේ.

(මහා හඩින්) නැ නැ මම මේ කන්න නෙමෙයි හැඳුමේ. මේ පෙට්ටියේ පියන බුරුල් වෙලා. ඒක හැඳුවා.

වෙල් එලියේ නියර දිගේ
ඉද්ද සමන් ගස් අතරින්
දෙවට දිගේ වැට පතිමින්
වලහා යනවා මාජාගේ ගෙදර.

වලහා : කැලේනුත් එලියට ආවා. දැන් කොහොද මාජාට ජේන්නේ. මාත් විකක් කාලා ආච්චිටත් විකක් අරගෙන යනවා.

මාජා : මට පෙනේ මට පෙනේ කන්නේ එහෙම නැ ආච්චිගේ මේ වද. ශිහින් දෙනවා හොඳයි ආච්චිගේ මේ වද.

වලහා : පුදුම ඇස් දෙකක් නේ මේ කෙල්ලට තියෙන්නේ.

මිදුල පෙනෙයි - ගෙදර ලගයි
මහන්සියෙන් - හති හලමින්
මාජා පැටවූ පෙට්ටිය ඔසවන්
වලහා යනවා මාජාගේ ගෙදර.

(වලහා ගේ ලග නතර වෙයි)

වලහා : මේ තියෙන්නේ මාජාගේ ආච්චි ඉන්න ගෙදර වෙන්න ඇති.
ආච්චියේ ආච්චියේ

ආච්චි : කවිද මගේ දොර කඩින්න හදන්නේ

(ආච්චි එලියට එයි. ඇය වලහා දැක බිය වෙයි)

වලහා : ආච්චියේ ආච්චියේ

ආච්චි : හත්තූලවිවේ වලහෙක් අනේ මං ඉවරයි පිස්සු හැඳිවිව වලහෙක් ද කොහොද?
අයියෝ මං ඉවරෝ

වලහා : ආච්චියේ විලාප තියන්න එපා. ඔහොම ඉන්න පොඩිඩක්.

(ආච්චි නවති. වලහා ලගට එන විට ආච්චි නැවත බිය වෙයි. ආච්චි දුවයි. වලහා ද බිය වෙයි. මදක් දුර ගොස් නවති)

වලහා : බය වෙන්න එපා ආච්චි. මම ආවේ මාජා දුවගෙන් පණිවිඩයක් අරන්.

ආච්චි : (දුකෙන් අඩයි) අනේ කෝ ... මගේ මාජා දු. හැම තැනම හොයලා හොයලා හොය
ගන්න බැවිට මං බොහෝම දුකින් ඉන්නේ.

- වලහා : අඩන්න එපා ආච්චි මාජා මගේ ගෙදර බොහෝම හොඳින් ඉන්නවා. මෙන්න මේ මී වද විකක් මාජා දුන්නා ආච්චිට දෙන්න කියලා.

ආච්චි : අනේ වලස් රාල මමත් එනවා මගේ කෙල්ල බලන්න.

වලහා : පස්සේ බැරියැ මම ආයිත් ද්වසක එන්නාකෝ ආච්චිට එක්කං යන්න. මම යනවා. ආ ආච්චියේ මට හරියට බඩිනියි. ආච්චි කැමතිනම් මේ පෙට්ටියෙන් මී වදයක් කන්නම්.

ආච්චි : මික මොකක් ද? ඉන්නකෝ මෙව්වර උදව් කරපු වලස් රාලට
(ආච්චි පෙට්ටිය අරින විට මාජා ඒ තුළින් එලියට එයි)

මාජා : ආච්චි කෝ අර වලස් රාල ගියා ද?

වලහා : හැ මම මේ පෙට්ටියේ දාගෙන මෙව්වර දුර උස්සගෙන ඇවිත් තියෙන්නේ මේ හොර කෙල්ල ද? මං මේකිව ඇදගන යනවා ආපහු කැලේට.
(මාජාව එළවාගෙන වලහා යයි. ආච්චි කර කියා ගත නොහැකි ව විලාප තියයි)

ආච්චි : අනේ බේර ගනියේ වලහෙක් ඇවිල්ලා කවුරුත් නැද්දේද්

වලහා : තවතින්න නේ ද කිවිවේ. ඔහො හිටු හොර කෙල්ල.

ආච්චි : හිටපන් දුවේ මං බේර ගන්නම්.
(ආච්චි මාජා පස්සේ එළවයි. වරෙක වැරදීමකින් ආච්චි වලහාගේ අත අල්ලා ගති. ආපසු බලන විට වලහා බව දැන ආච්චි කැ ගසයි)

ආච්චි : ලැසී ලැසී ලැසී
(වලහා කළබල වී වරෙක ගේ පැන්තට දුවන්නට පටන් ගතී)

මාජා : ඔය කොහො ද යන්නේ? ඔය පැන්තෙන් යන්නෙ ගෙදරට.
(නැවත අනෙක් පැන්තට දුවයි)

මාජා : ඔය පැන්තෙන් යන්නෙ ගමට.
(වලහා නැවත වෙනත් පැන්තකට දුවයි)

මාජා : ලැසී ලැසී
(වලහා තවති)

වලහා : ඉතින් මං කොයි පැන්තෙන් ද යන්නේ

ආච්චි : වලස් හාමි පොඩිඩික් ඉන්නකෝ. දුව මේ පෙට්ටියට කැවිලි විකක් දාගෙන එන්නකෝ.
(මාජා පෙට්ටිය රැගෙන ගෙතුලට යයි)

ආච්චි : වලස් හාමි ලොකු උදව්වක්නේ කරලා තියෙන්නේ. මගේ කෙල්ලට කරදරයක් නැතිව ගෙදෙට්ටම එක්කගෙන ආවනේ.
(මාජා පෙට්ටිය රැගෙන වේදිකාවට එයි)

මාජා : වලස් හාමි මේ පෙට්ටිය තියෙන්නේ කැවිලි. බඩිනි උනහාම කන්නකෝ. මාව ගෙදර ඇරුප්පාට බොහෝම ස්තූතියි.

වලහා : (පෙට්ටිය රැගෙන පිටව යයි) කොව්වර හොඳ කට්ටියකට ද මම මේ කරදර කරන්න ගිහින් තියෙන්නේ. මගෙන් වරදක් උනානම් සමාවෙන්න ඕනා.

මාජා : මට සමාවෙන්න ආච්චි. මම මේ පස්සේ කිතරුව නේනවා.

විජ්‍යතා

- මෙම නාටුවයේ පෙළ රවනය කොට නිෂ්පාදනය කර ඇත්තේ පාසල් ගුරුවරයෙකු වූ යි. කුමාරගේ මහතාය. රාජු ලමා තාටුව උලෙලේ ප්‍රථම ස්ථානය ඇත්තේ සම්මාන රසක් දිනාගත් තාටුවයකි.

- කතාවක සිද්ධී ඇත. එම සිද්ධී පෙළ ගැස්වීම මගින් කතාවක් ගොඩනැගේයි. නාට්‍ය පෙළක ඇත්තේ තෝරාගත් සිද්ධී පෙළකි.
- මාජා හා වළහා නාට්‍යයේ සිද්ධී පෙළ ගැසී තිබෙන ආකාරය බලන්න.
 - වළහා ගේ නිවසට මාජා පැමිණීම
 - වළහා ගේ නිවස තුළට පැමිණ මේ වදය කැම. ඇමේ නිදාගැනීම
 - වළහා නිවසට පැමිණීම හා මාජා අසුවීම
 - වළහා මාජා නිවසේ සිරකර තබා ගෙයින් පිටවූ පසු මේ මැස්සන් ගේ පැමිණීම
 - වළහා මාජාගේ ආච්චී බැලීමට යාමට සුදානම් වීම
 - වළහා මාජාගේ ආච්චී බැලීමට යාම
 - මගදී කැමට උත්සාහ කිරීම
 - ආච්චී හමුවීම හා මාජා බේරිම
 - වළහා සමග මිතුරු වීම.
 - අවසානය

ත්‍යාකාරකම :

ගුරු සිසු මැදිහත්වීමෙන් පෙළගස්වනු ලදු කතා පුවතේ මූලික අවස්ථා වේදිකාවට උච්ච අයුරින් නිසල රු මගින් නිර්මාණය කරන්න. (නිසල රු යනු සංවාද හා වළන රහිත ව රෘගන ඉරියවි සහිත රුප නිසලට (Freezing) පිහිටුවීමයි. මෙම දිජා කණ්ඩායම් වශයෙන් නිරුපණය කර පෙන්විය යුතුය.

- කතා පුවතෙහි මූලික අවස්ථා වේදිකාව මත නිසල රුප ලෙස නිර්මාණය කරයි.
- එම අවස්ථා තුළ ඇති වරිත හඳුන්වා දෙයි.

10 පාඨම :

ඡිටපනනෙහි එන එරින තඟනා ගනිමු.

- කතාව ප්‍රේක්ෂකයා දැකින්නේ වරිත මගින් වන අතර නාට්‍යයක වරිත රසක් දැකිය හැකිය. මාජා සහ වළහා නාට්‍යයේ වරිත වන්නේ මාජා, වළහා, මේ මැස්සන්, ආච්චී යන පිරිසයි. එහිදී මේ මැස්සන් කේ හෝ එක් විය හැකි ය. මේට අමතරව (නාට්‍යයේ ජායාරුපවල දක්වනා ආකාරයට) මල්, ගස් ආදි ද යොදා ගත හැකිය.
- නාට්‍යවල මොළය වරිත මෙන් ම සත්ත්ව වරිත ද මන්තල්පිත වරිත ද දැකිය හැකි අතර ඒවා ප්‍රේක්ෂකයාට විශ්වාස කළ හැකි ආකාරයට ඉදිරිපත් කර ඇත.
- එම වරිතවල විවිධ ගති ස්වභාවයන් පවතී. ප්‍රධාන වරිතවල වරිත ලක්ෂණ කෙටියෙන් විමසා බලමු.

මාජා : - දගකාර, අකිකරු දුරියකි. මූලදී සංඛ්‍යා කළ බව කියවේ. (සමනුළුන් අල්ලා තව ගෙවන, කුරුල්ලන්ට කැටපෙළයෙන් විදින බව කියයි) ඇය මූලදී කැලේ ගැන, සංඛ්‍යා ගැන කිසිවක් නොදැනී. නමුත් පසුව ඒවා ඉගෙන ගන්නා අතර කළ වැරදි ගැන පසුතැවේ. තැනට සුදුසු තුවනීන් කටයුතු කරයි. කරුණාවන්ත හා කළ ගුණ අමතක නොකරන කෙනෙකු බවට පත් වේ.

වළහා : - රජ් හා දැඩි වරිතයක් වුව ද වෙළාවකට බියසුළ හා මැදු ගතිපැවතුම් ඇත. මාජාගෙන් ගෙදරදාරේ වැඩ ගැනීමට ඇති රජ් වරිතයක් ලෙස බාහිරින් නිරුපණය වුව ද වළහාගේ අභ්‍යාන්තර වරිතය ඉතාම කාරුණික ඇතැමිවිට බියසුළ එකකි.

- වරිතයක බාහිර ස්වරුපයක් සහ අභ්‍යාන්තර ස්වරුපයක් ද ඇත. මාජා හා වළහා නාට්‍යයේ වළහා ඉතා දරුණු පෙනුමක් ඇති රජ් වරිතයක් ලෙස බාහිරින් නිරුපණය වුව ද වළහාගේ අභ්‍යාන්තර වරිතය ඉතාම කාරුණික ඇතැමිවිට බියසුළ එකකි.
- විවිධ වරිත ලක්ෂණ සංවාද මගින් සහ ක්‍රියා නිරුපණයෙන් ප්‍රකාශ වන අන්දම මාජා හා වළහා පිටපත ඔස්සේ දැකිය හැකි ය.

අභ්‍යාස (පිළිතුරු ලියන්න) :

- නාට්‍ය පෙළෙහි එන වරිත නම කරන්න. එයින් 3ක් ගැන විස්තර කරන්න.
- පහත සඳහන් ආකාරයේ වගුවක් සකස්කර මාජා හා වළහා නාට්‍යයේ වරිතවල දැකිය හැකි ලක්ෂණ සටහන් කරනන.

වරිතය	බාහිර ලක්ෂණ	අභ්‍යන්තර ලක්ෂණ

11 පාඨම :

නාට්‍ය තේමාච තද්‍යනා ගනිමු.

- තේමාච යන සංකල්පය නාට්‍යයේ අනිවාර්ය අංගයකි. නාට්‍යවල පමණක් නොව, සැම කලා නිර්මාණයක ම කුමන හෝ තේමාචක් දැකිය වේ.
- මාජා සහ වළහා නාට්‍යයේ පමණක් නොව සැම නාට්‍යයක ම තේමාචක් ඇත. ඔබ 6 ගේෂීයේ ඉගෙනගත් පුංචි අපට දැන් තේරේයි නාට්‍යයේ ද 7 ගේෂීයේ ඉගෙනගත් අමර හියා දිව්‍ය ලෝක් නාට්‍යයේ ද තේමාචන් මතක ඇතැයි සිතමු. කම්මැලි මේ පැටවුන් හතර දෙනෙක් හා කඩිසර කුකුල් හාම් කෙනෙක් අතර කතාව සිහියට ගන්න. එහි දී වැඩපළ නොකර, මහන්සි නොවී සිටියොත් දියුණුවක් නොමැති බවත් තම ආහාර වේලටත් හිමිකමක් නැති වෙන බවත් ඉගැන්තු අවවාදය පුංචි අපට දැන් තේරේයි විය.

පාසල් යාම, පාඨම් කරන්න කම්මැලි අමර මැරෙන්න ඕනෑ යයි සිතා නොකා නොවී හිටියා මතක ද? යාලුවෝ විකයි. දොස්තර මාමයි එකතුවෙලා අමර නිදිතරවලා එයාගේ කාමරය දිව්‍ය ලෝක් වගේ හදාලා අමරට පාඨමක් ඉගැන්තුවා. ජීවිතයට මූහුණ දෙනවා හැර වෙන කෙටි කුමවලින් සාර්ථකත්වය සෞයන්න එපා කියන පණිවිධිය අමරට වගේම අපත් තේරුනා.

- නිර්මාණයක් ජනප්‍රිය වීමට උසස්වීමට තේමාච වැළැගත් වේ. නිර්මාණයක් සිදු කරන්නේ එය රස විදින පිරිසක් ඉලක්ක කර ගෙන ය. රස විදින පිරිසට ගෝවර නොවන තේමාචක් මුවන් වැළද ගන්නේ නැත. නිර්මාණ රස විදින්නා පෙළ්ෂණය කළ හැකි තේමාචක් නිර්මාණයක් තුළින් ලැබේ නම් එය සාර්ථක නිර්මාණයක් වේ.
- පහතින් දැක්වෙන අදහස් මාජා සහ වළහා නාට්‍යය තුළින් ප්‍රකාශවන තේමාචන් ලෙස සාකච්ඡා කළහැකි ය.
 - කුඩා ලමුන් පවා දැන ඉගෙන ගත යුතු දේ බොහෝමයක් ඇති බව
 - නපුරු ලමයින් නිරන්තරයෙන් ප්‍රතික්ෂේප වන බව
 - හැම අයකු තුළ ම යහුණු ඇති බව
 - නරක අය පවා යහපත් අයගේ ආගුර නිසා භොඳ වන බව
 - අවිහිංසාවහි ඇති වැළැගත්කම
- එම් අයුරින් නාට්‍ය පෙළෙහි තේමා එකක් නොව කිහිපයක් උවද ඇති බව දැක ගත හැකි ය. අවශ්‍ය නම් වෙනත් තේමාචක් ප්‍රබලව මතු වන අයුරින් ද නාට්‍ය ඉදිරිපත් කළ හැකි ය.

අභ්‍යාස (පිළිතුරු ලියන්න) :

- මාජා සහ වළහා නාට්‍යයේ ඔබට දැනෙන වෙනත් තේමාචන් ලියන්න.
- ඔබ නරඹා ඇති හෝ කියවා ඇති නාට්‍යයක තේමාච කෙටියෙන් ලියන්න.

නාට්‍ය ගිත - නාට්‍යමක් ගයුව.

අප ගිත ඕනෑ තරම් අසා ඇති. ගුවන් විදුලියේ, රුපවාහිනීයේ, අත්තරජාලයේ හෝ සංඛ්‍යාල ගිත ඇසේ. ගිතය අපේ ගුවනේන්දියන් ඔස්සේ හදුවතට දැනෙන නැතිනම් වින්දනයක් ලබා දෙන දෙයකි. නාදය එහි මූලික මාධ්‍යයයි. ගිත විවිධ සංගීත සම්පූද්‍යයන්ගෙන් යුත්කින් වේ. බටහිර ගිත, පෙරදිග ගිත, ජන ගිත, දේශ ස්තෝත්‍ර වැනි වූ ගායනා ප්‍රහේද ගණනාවක් ඇත. නමුත් මේවායෙන් බොහෝමයක් අයත් වන්නේ අසා රස විදින ගිත හැරියයි. එනම් සරල හි ගණයටයි.

- නාට්‍ය ගිත සරල ශිවලින් වෙනස් වේ. නාට්‍ය හි ප්‍රාසංගික ලක්ෂණ පෙන්වයි. ඒවා අසා සිටීමට මෙන් ම අසන විට ම බලා සිටීමට ද ප්‍රිය වේ. නාට්‍ය හි ගායකයාට එක එල්ලේ සිටගෙන මකිනුගෙන්නයකට ගායනා කිරීම කළ තොහැකි තරම් ය. ඉඩිට ම මෙන් කුමන හෝ විලනයක් කිරීම ට සිදු වේ. එසේ වීම ප්‍රසංග ශිවල ස්වභවයයි.
- නාට්‍ය ගිතයක් ගායනා කිරීමේ දී තාලය, ගුෂීය පමණක් තොව හාව ප්‍රකාශනය ද අත්‍යවශ්‍ය අංගයක් වේ. අංග විලනවලට අමතරව මුහුණෙන් හා සිරුරෙන් සිදුකරන හැඟීම් ප්‍රකාශනය ඉතා වැදගත් වේ. ගිතයට සම වැදි එහි එන අදහස මුළු සිරුරෙන් ම ඉදිරිපත් කිරීමේ දී කටහඳුව ද රට අනුරුපව හැඟීම් (හාවයන්) ප්‍රකාශ වේ.
- නාට්‍ය ගිතයට යෙදිය යුතු අංග විලන කොයි වගේ දැයි බොහෝ දෙනෙකුට ගැටළුවක් ව තිබේ. නාට්‍යයේ ගිතයෙන් කියුවෙන අදහස ඉතා ගැඹුරින් අවබෝධ කරගෙන එහි ගම්‍ය වන අර්ථ ප්‍රකාශ වන අයුරින් නිදහසේ (හිතෙන ඕනෑම ආකාරයට) විලන සිදු කළ හැකි ය. සිදු කළ යුතු විලනයට ගිතයේ වචන යම් ඉගියක් සපයයි.
- ගිතයේ තිවැරදි උච්චාරණය, හඩ පාලනය, ගබඳ මාධ්‍යරයය පිළිබඳව වඩාත් සැලකිලිමත් විය යුතු ය.

උදාහරණයක් ලෙස බෙර හඩ නාට්‍යයේ හනික වරෙවි කොල්ලනේන් ගිතය ගතහොත් එයින් කියන්නේ යක් රෙඛේ නායකයා පිරු දෙවියන්ගේ වැඩිහිටි දීමට හා එයින් ලැබෙන වාසිය ගැන පැවසීමට තම ගෝලයින්ට කතා කරන අවස්ථාවයි. එය සතුවූ අවස්ථාවකි. කැ ගසා පැවසිය යුත්තකි. වචන පැහැදිලිව ජ්‍යෙෂ්ඨභාගාරයේ සිටින අවසාන ජ්‍යෙෂ්ඨකයාට පවා ඇසිය යුතුය. කැ ගසා ගායනා කිරීමේ දී බොහෝ විට ගබඳ මාධ්‍යරයය අඩු වේ. උස් හඩත් සමග මිහිර ගායනය ද රක ගැනීම නළවාට ඇති අනියෝගයකි.

- නියමිත තත්ත්ව, තාලය අනුව නාට්‍ය ගිත ගායනා කළ යුතු ය. ගායනා හැකියාව සැම සිසුවෙකුට ම පිහිටා තොමැති බව පිළිගත යුතු ය. නමුත්, ඉතා උවමනාවෙන් පුරුණ-පුහුණු වූ පසුව ඕනෑම දෙයක් සාර්ථකව කළ හැකි ය. ගායන කුමළතාව ද බොහෝ දුරට වර්ධනය කළ හැකි ය. ගිත නිතර ඇසීම, වචන පාඨම් කර ගැනීම, ගිත පිරිසක් සමග ගායනා කිරීම නාට්‍ය ගිත පුහුණුවීමට ඇති පහසු මාර්යාකි.
- නාට්‍ය ගිත ආවේණික නාද මාලා අනුව ගායනා කළ යුතු ය. නාට්‍ය හි නිර්මාණය වී ඇත්තේ එහි අදහස ගම්‍ය වන පරිද ය. නාට්‍යයේ පරිසරය සංගීතය තුළින් මත වේ.

උදාහරණයක් ලෙස 'තාරාවේ ඉගිලෙකි' නාට්‍යයේ එන "කඩ්ට් පළයන් වූන් වැන්" ගිතය සිංගප්පූරුවේ ගෙදරක සිටින කේකියෙකුගේ විලාසය හගවන අතර එහි සංගීතය වින සංගීතයට කිවුට ය. 'නරි බැණා' නාට්‍යයේ එන "අහැල මලින් ගස් පිරිලා" ගිතය දේශීය රඛන් පද ඇසුරෙන් නිර්මාණය වූ ජන ගායනාවලට සම්පූද්‍ය සංගීතයක් අනුව ගායනා කෙරේ. 'මුදු පුත්තු' හි "මුදු පත්‍රුල යට ඉදලා..." ගිතයේ ඇත්තේ දරු නැලැවිල්ලකට සම්පූද්‍ය නාද මාලාවකි.

- නාට්‍ය ගිත හාවාත්මක ව ගායනා කිරීම යනු ඉහත කරුණු සැලකිල්ලට ගෙන ගිතයේ අරුත හැගවෙන පරිදි හා නාට්‍යයේ අදාළ අවස්ථාවේ දැනවිය යුතු හැඟීම් උද්ධීපණය වන පරිදි (ජ්‍යෙෂ්ඨභාගාරය එයින් යම් කම්පනයකට පත් කරමින්) ගිතය තුළ ජ්වල් වෙමින් ගායනා කිරීමයි. ඒ සඳහා අවබෝධය මෙන් ම ආත්ම සංයමය ද ඔබට වර්ධනය කර ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය ය.

අභ්‍යාස (පිළිතුරු ලියන්න) :

1. සරල ගියක හා නාට්‍ය ගියක ඇති වෙනස්කම් 3ක් ලියන්න.
2. නාට්‍ය ගිත ගායනයේ දී සැලකිය යුතු කරුණු 4ක් ලියන්න.
3. ඔබ දන්නා නාට්‍ය ගියක් ලියා එහි නිරුපණය කළ යුතු හැඟීම් ලියන්න.

ආගමික නොමාවන් යෙහේ නාට්‍යලල සංස්කෘතික හා සාමාජික අයෙන් තදුනා ගනිමු.

දුර අතිතයේ දේව ඇදුහිලි, දේව වන්දනාමාන, දේව ස්තෝත්‍ර ගායනා, වැනි පුද පුජා ක්‍රම සමග නාට්‍යයේ ද උපත සිදුවූ බව පිළිගත් මතයකි. (ග්‍රීක නාට්‍ය සහ භාරතීය නාට්‍ය කලා ඉතිහාසය පසුකලක ඔබට ඉගෙනගත හැකි ය). දේව කතා ප්‍රචාර බැතිමතුන්ට කියා දීම පමණක් නොව, දෙවියන් පැසකීම සඳහා වන දෙවියන් සම්බන්ධ සිදුවීම් ප්‍රජාතයන් විසින් මුල් වරට රගදක්වා පෙන්වා ඇත. අද පවා හින්දු කෝච්චිල් මංගලු සමයේ දෙමළ කුත්තු නමින් ග්‍රාමීය නාට්‍ය විශේෂයක් යාපනය, මධ්‍යමප්‍රාව, නුවරඑළිය වැනි ප්‍රදේශවල රගදක්වේ.

පසුකලක මිෂනාරි ආගමිවල ආගමික ප්‍රවාරණය සඳහා නාට්‍ය කලාව භාවිතා වී ඇත. පාස්කු නාට්‍ය, නත්තල් නාට්‍ය ඉන් උදාහරණ කිපයකි.

විශේෂයෙන් ආගමික ඉගැන්වීම් මුල් කරගෙන බැතිමතුන්ට සින් ගන්නා සුළු ආකාරයේන ඒවා සරල ලෙස තේරුම් කර දීම සහ ආගමික ගුද්ධ ගුන්ථවල අඩංගු සංකල්ප කතාන්දර ආකාරයෙන් කියා දීම සිදුවී ඇත. ජාතක කතාපොත ඇසුරින් නිර්මාණය වූ ‘වෙස්සන්තර කවී නාඩගම’, ‘මනමේ කෝලම්’, සමහර ‘වෙසක් නාට්‍ය’ ආදිය පෙන්වා ඇත.

ආගමික නාට්‍ය මගින් ආගමික අදහසක් මෙන් ම සමාජ හරයන් වර්ධනය කිරීම ද සිදු වේ. ඒවා ක්‍රිඩ් මානාව සමාජයේ යහපත උදෙසා ගුණාත්මක ආකල්ප ලැබේ.

වරිත සංවර්ධනය සඳහා ආගමික නාට්‍යය යොදාගනී. මිනි මැරිමෙන්, සොරකම් කිරීමෙන්, බොරු කිමෙන්, අනුන්ට රේඛ්‍ය කිරීමෙන් විපාක අත්වන අයුරු මේවායේ පෙන්වා දෙයි. කෙනෙකු දක් දීමෙන්, ශික්ෂා පද රුව කිරීමෙන්, යහපත උදාවන බව දැකිවේ.

ආගමික කතා තේමා කොටගෙන නිර්මාණය කෙරුණු නාට්‍යවලින් කාලීන සමාජයේ සංස්කෘතික ලක්ෂණ අවබෝධ කරගත හැකි ය. සමකාලීන සමාජය සකස් වී ඇති ආකාරය එම නාට්‍ය අධ්‍යයනයෙන් වටහා ගත හැකි ය.

ආගමික කතාප්‍රවත් අනුව නිර්මාණය වී ඇති නාට්‍ය

- වෙස්සන්තර, මනමේ, සඳ කිදුරු නාඩගම, සානුවර සෙබලානෝ (ගු. ඉග්නේෂස් ලොයොලා ක්‍රමා ගැන සුළුගතපාස ද සිල්වා නිෂ්පාදනය කළ නාට්‍යයකි)

නාට්‍ය තඹු. රග දක්ෂා.

- එහි විනෝදාස්වාදය පමණක් නොව සමාජ වටිනාකම් රසක් ද ඇත.
- ආගමික උත්සවවලදී ආගමික කතා ආගුර කොටගෙන නිර්මාණය කළ නාට්‍ය රගදක්වේ. පොදු ජනතාව එම නාට්‍ය ඉතා ආශාවෙන් නරඹන හෙයින් ජනතාව ඒකරායි කරගැනීමට වඩාත් උචිත මාධ්‍යයක් වශයෙන් ආගමික සිද්ධස්ථාන විසින් එබදු නාට්‍ය භාවිත කරනු ලැබේ.
- විනෝදාස්වාදය ලබාදෙන අතර ම සමාජ සංවර්ධනය උදෙසා සංස්කෘතික වටිනාකම් රසක් මෙම ආගමික නාට්‍ය සිදු කිරීමෙන් අපේක්ෂා කෙරේ.
- ආගමික උත්සව වඩාත් ජනප්‍රිය කරවීම සඳහා අදාළ සංසිද්ධින් නාට්‍යානුසාරයෙන් ඉදිරිපත් කිරීම සාර්ථක ක්‍රමයකි.
- කිසියම් කතා වස්තුවක් රෝගක් බවට පත් කිරීමට නම් පළමුව එහි නාට්‍යානුසාරය යුතු ය. අනතුරු ව සංවාද ගොඩ නැගිය යුතු ය. නළ නිශ්චිතයන් තොරු ගැනීම හා ඔවුන් පුහුණු කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වේ. එම භූමිකාවලට අදාළ වේෂභූෂණ හා නාට්‍යානුසාරයෙන් සකස් කරගත යුතු ය. එසේ සකස් කරගත් ලබන නාට්‍යය ආගමික උත්සව අවස්ථාවල දී ප්‍රදරුණය කිරීමට හැකියාව ඇත. එබදු කියාවලින් සමාජ සංවර්ධනයට දායක වීමට ලැබෙන අවස්ථාව ජීවිතයට ඉතා වටිනා අවස්ථාවකි.

නොදු සිරින් සිල්පඩූ (සිරින් මල්දම අයුරින් නාට්‍ය නිර්මාණය කිරීම)

- “සිරින් මල්දම” කෘතිය රචනා කොට ඇත්තේ අම්. ඇල්. ද සිල්වා ගුරු මුහන්දිරම් තුමා යන නමින් යුත් ප්‍රවීණ විද්‍යාල්පතිවරයෙකුව සිරි අයෙකු විසිනි. අදින් බොහෝ කළකට පෙර රචනා කරන ලද මෙම පොත සැම කාලයකටම ඔබින, ගුණාත්මක ආකල්ප රසකින් සමන්විත අගනා කෘතියකි. ඉතා සරල ක්‍රියාවලින් යුත් මෙම පොත් කෙටස් තුනක් දැකිය හැකි ය. පද්‍ය 186 කින් යුත් යුත්තය.
 - “සිරින් මල්දම” ලමුන්ට සිරින් විරින් ඉගැන්වීම සඳහා ලියා ඇති කෘතියකි. මෙවා උපදේශක්මක සාහිත්‍ය ලෙස නම් කෙරේ. ‘ලෝච්ච සගරාව’, ‘සුභාමිතය’, ‘ලෝකේපකාරය’ එවැනි වෙනත් පොත් කිහිපයකට උදාහරණ වේ.
 - සිරින් - විරින් යනු අප පිළිගත යුතු දේ සහ අත්හළ යුතු දේවල් ය. ලමුන්ට මෙන් ම වැඩිහිටියන්ට ද ඒවා පිළිබඳ ව මතා අවබෝධයක් තිබිය යුතු ය.
 - තිරසන් සතුන්ගෙන් මිනිසා වෙනස් වන්නේ මිනිසාට ආවේණික වූ යහපත් සිරින් - විරින් නිසා ය. එමත් ම සිහි නුවනීන් කටයුතු කිරීම නිසාය. යහපත් උපදේශයන් පිළිපදිමින් ජීවිතය හැඩාගස්සා ගන්නා නිසා ය.
 - දේශීය සංස්කෘතිය ගොඩනැවීමෙහිලා සිරින්මල්දමෙහි සඳහන් දැ බලපා ඇත. මූල් කාලයේ පටන් පාසල්වල “සිරින් මල්දම” භාවිතා වී ඇත. ලමුන් මෙම කෘතියෙන් ඉගැන්ගන්නා පාඩම් රාමියකි. නියමිත වෙළාවට වැඩ කිරීම පිළිබඳ ව, පාලේ ගමන් බිමන් යාම පිළිබඳව, පිරිසිදුව සිටින ආකාරය පිළිබඳව, ආහාර ගත යුතු ආකාරය ආදිය මෙන් ම සතුන්ට හිංසා තොකිරීම, මත් ද්‍රව්‍ය ආදියෙන් ඇත් වීම, යාථාන් සමග රංඩු දෑර නොකළ යුතු බව, කම්මැලිකම් ආදි ගුරුහරුකම මෙම කෘතිය තුළින් ලබා දෙයි.
 - සමාජ සාරධර්ම රුකුගැනීම සඳහා එම සිරින් විරින් ආගුරෙයන් සංස්කෘතික අගයන් නිර්මාණය වේ.
1. සැමට සෙන් වඩවන
සිරින් මල්දම බලමින
සිරින් නොදු ද්‍රාගෙන
මහත් යසසරි ලබනු දෙලාවින	7. සුරුවට බිමෙන් හදවත විසවෙයි
ඇගැපත දිරුමෙන් කටගඳ ඇතිවෙයි
මත්ගති විමෙන් නුවණ ද අඩුවෙයි
කැස්ස ද සැදුමෙන් ආයුෂ කොටවෙයි
2. වැඩික නොයෙදු සිත
නරක අතට ම පෙරලෙක
කිමෙක වන යහපත
වැඩික එබැවින යොදනු තමසිත	8. දුම්කොල හැපුමෙන් දත්මුල් කුණුවෙයි
කඩ ගද්වීමෙන් වස පිළිකුල් වෙයි
කෙළ වැගිරීමෙන් දිව රස ඇඩුවෙයි
බල අඩුවීමෙන් සිහිය ද මදවෙයි
3. කටයුතු කිරී මය
නොකටයුතු තොකිරීමය
අණ පිළිපැදිමය
මෙතුන් ගුණ දියුණුවේ මගමය	9. බුලත් විකිමෙන් දත්මුල් කැනවෙයි
දිව රජ විමෙන් හඩ අමිහිර වෙයි
කට කැනවීමෙන් ඇශුම ද කැක වෙයි
වැඩ පසුවීමෙන් කාලදා නැතිවෙයි
4. උසස් කුල උපතත්
ද්‍රාහස් ගමිනිම තිබුණන්
පිරිස් බල සියෙන්
෋සස් තැත් සිප් සතර තැතහෙත්	10. මත් පැන් බිමෙන් ලේ කෝපය වෙයි
වෙරිමත් විමෙන් සිහි විකලය වෙයි
බල අඩුවීමෙන් නෙක ලෙඩ ඇති වෙයි
දුප්පත් විමෙන් අකල් මරණ වෙයි
5. ගතු අසු පමණින් බාර තොගන්නේ
සිතු ලෙස සොයුමින් අඳහා ගන්නේ
ගතු බොරු කියමින් ලෙවනානසන්නේ
සතු දෙප තරමින් තමනා තැසෙන්නේ	11. කැමට බොහෝම පලතුරු ඇතා තැනින් තැන සැපතට නිතර හිතවෙයි ඒ රසබාජන ලොඛ කොට සතුන් තොමරනු මස්කැම ගැන සතහට දුකක් දී තම රෙකෙනු ද යෙහෙන
6. බයෙන් තැවුල් අය ලග තොනිදුන්නේ
දිරු ගෙවල් ගස් ලග තොසිරින්නේ
පාඨ ගෙවල් ලි. ලග තොසිරින්නේ
දෙමැද ද්‍රවල් තතිමග තොමයන්නේ	12. සැපතට සිතා මත් පැන් විස බොනු කුමට
වීමට අපට පැන් ඇති මිහිපිට කුමට
වදයට දෙලාව පැමිණෙයි ඒ පවිකමට
ලොබකොට තොබානු මත්පැන් කිසි කළසැපට
	13. ලොබකර දන මිලට දියුණුව පතාගෙන
ගොරතර අවමගට කුන්දෙර නමාගෙන
කරදර අන් අයට කරමින් තැනින් තැන
හිරිහැර සූදුවට තොබසින් අවැඩ දාන

(දුප්පටා ගැනීම- සිරින්මලදම)

අභ්‍යාස

01. සිරිත්මල්දමේ කවි ගබඳ නගා කියවන්න.
02. කවිවල අර්ථ අභ්‍යාස පොතේ සටහන් කරන්න.
03. කවි ඇසුරින් නාට්‍යාච්චිත අවස්ථා තෝරා ගන්න.
04. තෝරාගත් නාට්‍යමය අවස්ථාවක් සඳහා නාට්‍ය පෙළක් රචනා කරන්න.

ප්‍රායෝගික පරීක්ෂණ

වාර අවසාන විභාගවල දී නාට්‍ය හා රංග කළාව සඳහා ලකුණු හිමි වන්නේ කොටස් දෙකක් යටතේ ය. පළමු කොටසේ දී සාමාන්‍ය පරිදි ලිඛිත විභාගයක් පැවැත්වෙන අතර එයින් ලකුණු 50ක් හිමි වේ. දෙවන කොටස වන්නේ ප්‍රායෝගික පරීක්ෂණයයි. එයින් ලකුණු 50ක් හිමි වේ. (ලිඛිත 50% + ප්‍රායෝගික 50% = 100%). ප්‍රගති වාර්තා සටහනට ලකුණු ඇතුළත් කිරීමට ඔබ විසින් ලිඛිත පරීක්ෂණය මෙන් ම ප්‍රායෝගික පරීක්ෂණයට ද පෙනී සිටීම අනිවාර්යය වේ.

ප්‍රායෝගික පරීක්ෂණය විෂය හාර ගුරුවරයා විසින් ලිඛිත විභාගයට පෙර හෝ පසුව සිදු කරනු ලබයි. ඒ සඳහා සූදානම්ව පැමිණිය යුතු අංග ගුරුවරයා විසින් කළින් දැනුම් දෙනු ලැබේ. පහතින් දැක්වෙන්නේ විභාගය සඳහා ඔබ විසින් ඉදිරිපත් කළ යුතු ප්‍රායෝගික පරීක්ෂණයට අදාළ අංග කීපයකි.

02. පෙළ ආඩිත භාෂණ රංගනය (කේවල)

ඩී. කුමාරගේ මහතා විසින් නිෂ්පාදනය කළ 'මාජා සහ වලභා' අමා නාට්‍ය පෙළ මේ සඳහා භාවිත කළ යුතු ය. එම නාට්‍ය පෙළින් කැමති සංවාද කොටසක් (එක් වරිතයක දෙකස් පමණක්) කටපාඩම් කර, එම සංවාද කොටස රගපා ඉදිරිපත් කළ යුතු ය. (වරිත දෙකක් හෝ කිහිපයක් ඇති සංවාද කොටසක් ඉදිරිපත් කරන විට එක් වරිතයක් පමණක් ඔබ විසින් ඉදිරිපත් කළ යුතු අතර අනෙක් වරිතවල සංවාද මධ්‍ය උච්චාරණය කළ නොහැකි ය. එම සංවාදමය අවස්ථාවේ දී නිශ්චලිව ප්‍රතිචාර පමණක් අනිතයෙන් දැක්වීය හැකි ය).

ලකුණු ලබා දෙන ආකාරය :

වවන පැහැදිලිව හා නිවැරදි ව නිසි හඩින් උච්චාරණය සඳහා	ලකුණු 05
වරිත හා අවස්ථාව නොදින් හදුනාගෙන එම වරිතය නිරුපණය කිරීමට	ලකුණු 05
මුහුණෙන් හා සිරුරෙන් වරිතයේ හැඟීම නිරුපණය සඳහා	ලකුණු 05
වේදිකාව නොහොත් අවකාශ භාවිතයට	ලකුණු 05
	එකතුව
	ලකුණු 20

01. නාට්‍ය ගිතය (කේවල)

කැමති ඕනෑම ම වේදිකා නාට්‍ය ගිතයක්, නුරුති, නාඩිගම්, කොළම් හෝ සෞකරි ගැමී නාටක ගියක් ගායනා කරමින් හා රගපාමින් ඉදිරිපත් කළ යුතු ය. එය තමා පුද්ගලිකව සූදානම් වී පැමිණිය යුතු ය.

ලකුණු ලබා දෙන ආකාරය :

සම්පූර්ණ ගිතය ම මතකයෙන් ගායනා කිරීමට	ලකුණු 05
ගායනය නිවැරදි නාදමාලාව අනුව ඉදිරිපත් කිරීමට	ලකුණු 05
මුහුණෙන් හා සිරුරෙන් ගිතයේ හැඟීම හා අදහස නිරුපණය සඳහා	ලකුණු 05
වේදිකාව තැනිනම් අවකාශය ගායනය සඳහා යොදා ගන්නා ආකාරයට	ලකුණු 05
	එකතුව
	ලකුණු 20

03. ක්ෂේමික නිරුපණය (කේවල) :

ගුරුවරයා දෙනු ලබන මාත්‍රකා අතරින් තමා කුමති මාත්‍රකාවක් තොරා ගැනීමට අවස්ථාව හිමි වේ. තෝරාගත් මාත්‍රකාවට අනුව එහි එන එක් වරිතයක් සම්බන්ධයෙන් කුඩා සිද්ධියක් / අවස්ථාවක් නාට්‍යානුසාරී ව ගොඩ ගත යුතු ය. මනසින් ගොඩනගාගත් එම සිද්ධිය / අවස්ථාව විනාඩි 03ක පමණ කාලයක් තුළ තනිව ම රගපා ඉදිරිපත් කළ යුතු ය. පූර්ව සැලසුම් කිරීමට මිනින්තු 5ක පමණ අමතර කාලයක් ලබා දෙනු ලැබේ. එම කාලය තිසි පරිදි කළමණාකරණය කරගෙන නිරුපණය ඉදිරිපත් කළ යුතු වේ.

ලකුණු ලබා දෙන ආකාරය :

නාට්‍යානුසාරී ලෙස සිද්ධිය / අවස්ථාව ගොඩනගාගත් තිබීම සංවාද පැහැදිලි ව හා නිරමාණාත්මක ලෙස ඉදිරිපත් කිරීම මුහුණෙන් හා සිරුරෙන් වරිතයේ හැඟීම නිරුපණය සඳහා වේදිකාව නැතිනම් අවකාශය රගපැම සඳහා යොදා ගන්නා ආකාරයට	ලකුණු 05 ලකුණු 05 ලකුණු 05 ලකුණු 05 ලකුණු 05 <u>එකතුව</u> <u>ලකුණු 20</u>
--	--

04. කතා ප්‍රවතකක් නාට්‍යානුසාරීව ඉදිරිපත් කිරීම (කේවල)

තමන් කුමති ඔනැම ජනකතාවක්, සුරාගනා කතාවක්, උපමා කතාවක්, ආගමික කතාවක් හෝ තමා විසින් ම නිරමාණය කළ කතාවක් නාට්‍යානුසාරීව ඉදිරිපත් කළ යුතු ය. එය ඉදිරිපත් කිරීමට මිනින්තු 03න් 05න් අතර කාලයක් යොදා ගත හැකි ය. මෙම අංගය ද පුද්ගලික ව තම නිවසේ දී සූදානම් වී පැමිණිය හැකි ය. ඉදිරිපත් කිරීමේ දී වරිත කිපයක් වුව කරිකයා විසින් නිරුපණය කර දැක්වීය හැකි ය. කතාව ආසුරින් සම්පූර්ණ වශයෙන් නාට්‍යයක් කර පෙන්වීම මෙහි දී අපේක්ෂා නෙකෙරේ. ඔබ විසින් නිරමාණයිලි ව කතාව ඉදිරිපත් කිරීම කෙරෙහි විශේෂ ඇගයීම සිදු වේ.

ලකුණු ලබා දෙන ආකාරය :

කතාව පිළිබඳ අවබෝධය, නිවැරදි තෝරාගැනීම හා සූදානම උවිවාරණය හා හඩ පාලනය රංග උපක්‍රම හා අවකාශ හාවිතාය මුහුණෙන් හා ගාරීරයෙන් අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ හැකියාව (හාව ප්‍රකාශණය)	ලකුණු 05 ලකුණු 05 ලකුණු 05 ලකුණු 05 ලකුණු 05 <u>එකතුව</u> <u>ලකුණු 20</u>
---	--

05. කෙටි නාට්‍ය (සාමුහික)

රංග කාලය මිනින්තු 04-06 ත් අතර එම, මතා පෙර සූදානමක් සහිත, කණ්ඩායම් හැඟීමෙන් ඉදිරිපත් කරන සම්පූර්ණ නාට්‍ය නිරමාණයක් මෙහි දී බලාපොරොත්තු වේ. ඔබ විසින් නාට්‍ය පෙන්වා රවනා කර, ඒ අනුව පුහුනු එම, ආනුෂ්ංගික අංග ද සහිත නාට්‍ය නිරමාණයක් විය යුතු ය.

A4 කොළවල තනි පැත්තේ පැහැදිලි අත් අකුරෙන් ලියු 'නාට්‍ය පෙළ රවනයක්' විභාගය සඳහා නාට්‍ය වේදිකාගත කිරීමට පෙර ගුරුවරයාට හාර දිය යුතු ය.

කණ්ඩායමකට සිසුන් 03 - 07 ත් අතර සංඛ්‍යාවක් සහභාගි විය හැකි ය. නාට්‍යයේ එක් එක් වගකීම් සාමාජිකයන් අතර බෙදා ගත හැකි ය. සියලු සාමාජිකයින් වරිත නිරුපණය කළ යුතුය. ඇගයීමේ දී සාමාජික සියල්ලන්ට ම සමාන ලකුණු ප්‍රමාණයක් හිමි වේ.

ලකුණු ලබා දෙන ආකාරය :

නාට්‍ය පිටපත ඉදිරිපත් කිරීම, සාමුහිකත්වය, පූර්ව සැලසුම ආනුෂ්ංග හාවිතාය රංග උපක්‍රම හා අවකාශ හාවිතාය සතර අභිනය හාවිත කරමින් සමස්ථ වරිත නිරුපණ ක්‍රියාවලිය	ලකුණු 05 ලකුණු 05 ලකුණු 05 ලකුණු 05 ලකුණු 05 <u>එකතුව</u> <u>ලකුණු 20</u>
---	--